

SÖKAREN

NR 5

1990 ÅRGÅNG 27

PRIS 28:00 INKL. MOMS

Oberoende tidskrift för livssynsfrågor

En sökare

Tonsättaren Ralph Lundsten sittande på berget intill sitt rosa träslott, som inrymmer hans elektronmusikstudio, Andromeda. Foto och reportage: Birgitta Manners Stålhammar.

Ralph Lundsten en själens äventyrare

Birgitta Manners Stålhammar

Ralph Lundsten är inte bara ljudkonstnär och internationellt känd kompositör av elektronmusik. Från texten på hans skivmappar och sommarprat i radion förstår man, att Ralph Lundsten är en sökare, som även i ord kan uttrycka vad han funnit.

Tonsättaren Ralph Lundsten är en intressant person, en sökare – och finare! Född i en liten by i Norrbotten, i helt omusikalisk miljö, råkade han som 17-åring få höra ett seriöst musikstycke* när radion en gång stod på av misstag. Det blev en livsavgörande upplevelse. Han erfor ett "igenkännande", musiken var hans "hemma".

Idag är Ralph Lundsten en framgångsrik kompositör med internationellt grundmurad ryktbarhet. Han bor i ett mycket osannolikt, ill-rosa träslott vid Skurusundet utanför Stockholm. Där tar han emot studiebesök från när och fjärran i sin elektronmusikstudio Andromeda.

I Andromeda har Ralph Lundsten inte bara skapat visionär musik utan också sökt sig fram som en "själens äventyrare". Han uttrycker sig också gärna verbalt – med humor, distans och nyskapade ord:

– Dagens människor har ett desperat behov av inre resor, men får i stället till idiotiska turistorter. Det är bara i

ensamhet och tystnad som vår personlighet kan utvecklas. Man behöver sätta sig ner emellanåt och avskärma sig från världen. Då kan musik vara till hjälp. Andromeda fungerar som en emotionell resebyrå och känslolabb. Min musik innehåller mycket tystnad och frid, trots att den ljuder.

God musik kan fungera som en plattform för att få kontakt med en annan energi, ett högre tillstånd där man känner sig förmer än sitt eget jag. Det blir en tidsresa: Då, nu och imorgon finns samtidigt. Detta kände jag starkt när jag gjorde musiken till baletterna Erik XIV och Gustav III samt till Shakespeares Troilos och Kressida.

Gillar reinkarnationstanken

– Var och en av oss måste själv finna svaren på de existentiella frågorna. Du och endast du har svaren, inom dig själv! Bortom sinnen och förståndets

Ralph Lundsten är skapare av så varierande musik som "Nordiska natursymfonier", musik för avslappning och meditation, rocklåtar, sciencefiction-musik, drömvisioner, teater-, balett- och sagomusik. Han är den mest spelade kompositören i Sveriges Radio. Han har också varit "sommarpratare" i tre omgångar, senast 1989. Ralphs "verbala dumheter och sinnliga exkursioner" därifrån skall komma ut i bokform nästa år under titeln "Lustbarheter" (på förlaget Bra Böcker.)

skenbara värld får man söka dem. Huvudet kan möjligen användas som lästation för själen! Och svaren är sällan ordbara, dvs möjliga att kläda i ord.

Livet är för mig en vandring från en punkt till en annan, varje liv är en sådan vandring. Reinkarnationstanken tycker jag mycket om, den får livets alla pusselbitar att falla på plats. När jag första gången läste om idén, kändes den som en självklarhet, som om jag

Ralph Lundsten: Du har svaren inom dig själv. Foto Birgitta Manners Stålhammar.

alltid vetat det – precis som när jag första gången hörde seriös musik.

Jag undrar om inte fler människor idag tror på reinkarnation än på kyrkan? Själv är jag mycket skeptisk mot det mesta som sägs i kyrkan. Bibeln är en sån härva av misstolkningar och felöversättningar. Jo, kärleksbudskapet är ju fint, men man kan hitta bra saker i alla föreningar och politiska partier. Även Hitler klappade barn och hundar...

Reinkarnationstanken förklarar varför människor, som jag själv, kan minnas sin födelse, varför vi har erfarenheter från andra liv än det vi lever här och nu. Vi, liksom alla andra livsformer, existerar i ett evigt kretslopp. Det är bara det fysiska höljet av ett träd eller en människa som dör, inte dess själ.

I stenen sover medvetandet, det

drömmer i blomman, vaknar till liv i djuret och aktiveras i människan. Utvecklingen har gått från mineral- och växtriket till djur- och människoriket. Vi byter hölje från liv till liv, i en sällsam spiral, som sakta för oss mot högre medvetenhet. Under otaliga liv hamnar vi i livets alla skiften och avsikten är att vi skall lära oss något av det.

Den tankebild som förklarar varför olika livsformer inte är på samma utvecklingsstadium. Det kan inom varje livsform vara stor skillnad på den andliga åldern. Se bara på oss människor! I tillvarons skola går nog inte alla exemplar av homo sapiens i samma klass. De flesta går i det andliga lågstadiet; andra har hunnit till det existentiella högstadiet och några få och mycket studiebegåvade har redan fått vittring på höga poster inom den himmelska arbetsmarknaden.

Går hårt åt militärer, politiker och sport

– Men det finns ingen anledning att yvas eller tro att man är bättre bara för att man går i en högre klass. Barnen i grundskolans första klass är naturligtvis lika mycket värda som de i gymnasiet eller på universitetet. Men genom att de har börjat skolan senare, har de ej hunnit få samma kunskapsmängd och har naturligt nog kortare livserfarenhet. Därför har de mindre medinflytande.

I vårt samhälle verkar det vara tvärtom! Där tillåter vi unga, oerfarna andar att styra och ställa. Deras målbrottsröster utdelar order, startar krig och vrålar ut sin livsomognad...

Är det inte märkligt att när kroppen står i sin högsta blom, då har själen knappt börjat bära knoppar? Och när själen slår ut i full blomning – om den överhuvud taget hinner det – så har kroppen för länge sedan fröat färdigt och förberett sig för vintersömn och nästa års sommar. Denna livsorytm förklarar mycket underligt mänskligt beteende: Det olyckliga barnet inom oss hämnas på omvärlden genom negativa handlingar, som leder till konflikter, missnöje och mobbning, sportvansinne och samhällsmotsättningar.

Eftersom samhället inte är något annat än summan av alla våra handlingar, så har vi all rätt att vara missnöjda – men med oss själva. Vi har kanske inte skapat den paradisiska trädgård, där den mänskliga plantan kan trivas och blomma upp till sina förutsättningar. I livets sandlåda härskar andra "planter". De kallar sin destruktiva lek för utrikespolitik, inrikespolitik, fördelningspolitik m m. Jag tror att det är vuxna barn med det missnöjda barnets själ, som försöker kapa åt sig hela sandlådan för sina egna behov.

Jag är ingen expert på reinkarnation, det kan ingen vara. Ingen kan ge svaren. Men jag kan berätta om lyckan av att ha upptäckt, hur jag sökte och fann. Och som kompositör kan jag vara vägvisare, färdledare. Vissa av mina stycken är som ett inre landskap, i vilket man får lust att själv vandra vidare. Med musikens hjälp kan vi kanske till och med göra utflykter till det okända *allt* som finns bortom den skenbara värld, som våra sinnen skapar åt oss.

Det finns medmänniskor med kosmisk livssyn, som på olika nivåer och med olika medel verkar som vägvisare. Men jag tror inte att de i första hand låtit prästviga sig eller håller dyra vecokurser i andligt uppförande. Några

inspiratörer kan vara Martinus och Laurency. Martinus' kosmologi är bra men han är ingen vidare skribent. Och Laurency är visserligen en klok man men för mycket besserwisser och fullständigt humorfri, han måste läsas med förstånd.

Vi styr själva vår framtid

– Reinkarnationstanken hänger ihop med teorin om karmalagen, vilken säger att vi själva styr vår framtid och våra kommande liv. Det är inte så viktigt vilken religion eller evighetslära vi tillhör. Det helt avgörande är hur vi tänker och handlar. Handlar vi inte med kärlek, ja då blir vårt personliga grundprogram därefter. Vi skapar helt och hållet våra egna mänskliga dataprogram, om jämförelsen tillåts, och lägger genom vårt handlande grunden till vårt kommande öde. På gott och ont har vi det liv vi förtjänar. *Genom vår karaktär försätter vi oss i de situationer, som utlöser de händelser, som utgör vårt liv.*

Det spelar stor roll vad var och en av oss gör och hur vi tänker och handlar. Livet är summan av vad vi alla gör. Eftersom en kedja inte är starkare än den svagaste länken, är framtiden avhängig av att just du tänker ljust och handlar med kärlek.

Livet kan vara allt från en vistelse i en tårfylld jämmerdal till glädjen över att vistas i en trädgård fylld av ljuvligheter. Jag tycker att vi skall välja det senare! Faktum är att vi i högre grad än vi är medvetna om, kan påverka vilken av världarna som får råda: Om vi drömmer om en värld av fred, frihet och lycka, så måste vi börja hos oss själva. Sänder vi ut disharmoniska eller aggressiva signaler till våra medmänniskor, så var säker på att det i allra högsta grad påverkar dem och deras relation till dig. *Ekot av våra tankar och handlingar kommer likt en naturlag tillbaka till oss – på gott och ont.*

Hur skall vi någonsin få en bättre värld, om vi inte sopar rent framför vår egen dörr och med vilken rätt kan vi då kräva av dagens ledare, att de skall handla med kärlek och förstånd? Spekar det egentligen någon stor roll, vem som orsakat en konflikt? Är det inte mycket viktigare att lösa den så fort som möjligt – utan prestige? För alla är vi tyvärr så olyckliga ibland att vi är ganska dumma. Men man kan börja ändra sig när som helst...

Ta emot livet utan förväntan

– Om man tänker noga efter – vilka stunder av ens liv har egentligen givit stora och bestående intryck? Vilket eller vilka ögonblick skulle man helst vilja återuppleva? Inte är det yttre framgångar eller roliga partyn. Inte den första förälskelsen eller jordenruntresan eller när du fick löneförhöjning. Nej, den fulländade stunden är en lika oberäknelig som sällsynt gäst.

När vi planerar, förväntar och kräver, då blir det minsann inte alltid så bra. När vi minst anar det och inget förväntar oss, då kan livet vara som bäst. Då kan vi för en kort stund föras till det gränsland, där allt kan hända, och få uppleva ett ögonblick av evighet och harmoni. Dess närvarliga plötslighet i en till synes helt alldaglig situation överraskar oss med sin oerhörda existens, glädje och sanslösa lycka.

* En stråkkvartett av Béla Bartók.

BÄSTA SÄTTET ATT FIRA RÖDA KORSET'S JUBILEUM: SKÄNK 125 KRONOR!

125 kronor är en krona för varje år som Svenska röda korset räddat liv och lindrat nöd över hela världen och här hemma. Det kan det väl vara värt att hjälpa Röda korset att fortsätta hjälpa?

- ☐ Ja, jag skänker gärna 125:- till Svenska röda korsets hjälparbete.
- ☐ Ja, jag vill gå med i Röda korset (årsavgift 75:-). Sänd inga pengar nu. Vänta till inbetalningskort kommer!

Namn _____

Adress _____

Postnr _____

Postadress _____

Skicka kupongen snarast till Röda korset, 110 05 Stockholm. Märk kuvertet "Frisvar", så slipper du sätta på frimärke. Röda korset betalar portot.

Du kan också sätta in pengarna direkt på giro 900 800-4!

New age kommer

Ingalill Eriksson

Vi lever i en brytningstid mellan modernism, postmodernism och nyandliga rörelser.

Modernismen är en stark ideologisk strömning med rötter i filosofi från 1600- och 1700-talet. Tanken att människorna bör upplysas hör till modernismen. Karakteristisk är tron på det vetenskapliga förnuftet. Med hjälp av naturvetenskap och samhällsvetenskap skall människan kunna skaffa sig kontroll över naturens processer och samhälleliga skeenden. Modernistiska tankar ligger bakom tron på såväl ekonomisk som politisk utveckling.

Med tron på det vetenskapliga förnuftet följer en betoning av de intellektuella verktygen inom vetenskapen, tanken och förnuftet, vilka enligt modernismen är skilda från kroppen och känslorna. Tron på det vetenskapliga förnuftet innebär ett avståndstagande från religion och mystik, liksom från kunskapsbildning via kroppsliga erfarenheter, känslor och intuition.

Modernismen kännetecknas av ett engagemang för förbättrade levnadsomständigheter. Människor upplyses och övertygas om möjligheterna att via vetenskapliga rön komma närmare ett himmelrike på jorden. Forskning, tekniska, medicinska och sociala framsteg hör till det som engagerar modernisterna.

En förnuftsmoral präglar modernismen.

Postmodernismen utgör en reaktion mot modernismen. Den innebär desillusion, distans och ironi i förhållande till modernismen.

Gör vad du vill, säger postmodernismen. Du kan inte förändra världen, varken göra den bättre eller sämre. Förhållandena förändras, rätt och slätt, dina insatser förutan. Vi kan i bästa fall förlika oss med den oro det innebär att leva i osäkerhet. Be cool! Med en grimas eller ett flams kan vi bemöta allvarsmännen och allvarskvinnorna, som fortfarande engagerar sig för en förbättring. Detta är extrem postmodernism. I en mildare form undviker man att själv engagera sig i modernistiska projekt. Medan modernismens företrädare har en stark tro på absoluta och generella sanningar, så uppmanar oss postmodernismen att leva utan att söka efter någon sanning. Vi är inte ens i beröring med världen enligt en extrem form av postmodernistisk kunskapsfilosofi. Bortom språket finns ingen reell verklighet.

En annan reaktion mot modernismen är den rörelse som kallas new age, eller i svensk version: den nya tidsåldern.

Inom new age finns engagemanget kvar, men inte för framsteg via vetenskapliga rön. Livshållningen innebär mer en betoning på ödmjukhet och kärlek. Engagemanget gäller människans och andra arters överlevnad på jorden. Tron på det vetenskapliga förnuftet har bytts mot en tro på andliga värden, ett kosmiskt medvetande och en förenande känsla mellan allt levande på jorden, något vi kan kalla enhetsmystik. Förnuftigt kalkylerande kan inte förhindra katastrofen. Människan

måste lära sig lyssna till sin kropp, livets rytm i andra varelser och naturens krafter.

Inom new age uttalar man inte samma förkastelsedom över tron på vetenskapen som inom postmodernismen, men det finns en strävan att förena vetenskapligt tänkande med tron på andra krafter. Visdom är lika viktig som vetenskap. Kunskap baserad på känsla, intuition, kroppsliga erfarenheter och meditation erkänns.

Kunskap om de krafter som råder i naturen får man enligt new age inte bara genom intellektuellt kalkylerande och användning av traditionella vetenskapliga metoder. Att skriva en dikt om kärlek blir lika viktigt eller viktigare än att utreda sexualvanor i olika sociala skikt av befolkningen. Kunskap och kunskapsförmedling handlar om att komma närmare världen.

Tron på det vetenskapliga förnuftet har hamnat i en kris, det kan ingen förneka. Men krisen märks mer inom vetenskapssamhället än utanför. Många brottas idag med frågan vilka möjligheter som finns till ett slags *rekonstruktion av vetenskapen*. Det finns olika försök till *nyorientering*.

Här kan skilda delar av new age-tänkandet komma in i bilden.

Anm. Ingall Eriksson är fil dr i sociologi, forskningsledare vid den sociala fältstationen i Sundsvall och lärare vid högskolan i Sundsvall/Härnösand.

Sanningssökandets metod

Vi har ställt följande frågor till några personer:

Hur bör sanningssökande gå till? Vad tycker Du?

Hur söker man lämpligen?

Kan Du beskriva sökandets metod?

(Här kommer sådant som öppenhet och kritisk hållning in i bilden.)

Hur bör man förhålla sig till en lära, som man undersöker?

Hur bör man läsa Bibeln, Steiners skrifter, Martinus böcker, spiritualistisk litteratur osv?

Hur bör man förhålla sig till syner, uppenbarelsen, mediala meddelanden, heliga skrifter, profeter och siare?

Vad bör man anse om den skeptiska inställningen?

Hur bör man se på vetenskapens resultat och på vetenskaplig metod?

Bör man tänka rationellt?

Bör man använda intuition?

Bör man lita till vissa auktoriteter?

Frågorna skulle ge utgångspunkter; det var inte nödvändigt att besvara dem alla.

Karl-Erik Edris:

Den centrala frågan är inte hur det korrekta sökandet ser ut, utan hur vi skall kunna undvika att tro att de uppfattningar vi redan har är så gott som invändningsfria. För när vi tror det, slår vi till bromsarna i vår egen utvecklingsprocess. All utveckling handlar nämligen om något för den ingrodda mänskliga stoltheten så plågsamt som att inse att man har fel. Och detta gäller både vad man kommit fram till och de tankeregler som man medvetet eller omedvetet följt när man dragit sina slutsatser.

Karl-Erik Edris

Gunnar Larson:

Andligt sökande betyder för mig en individuell erfarenhetsprocess av inre och yttre aktiviteter som följer av ett särskilt intresse för förståelse av Livet i stort, och som medför successiva förändringar i värderingar, levnadssätt, världsbild och livssyn. Frågan är om det kan vara lämpligt att försöka beskriva eller ens följa någon egentlig metod för detta. Det kan finnas skäl att vara tveksam till det: En metod måste vara fastställd på förhand, och det är knappast möjligt eller meningsfullt att systematisera väsentliga erfarenheter.

Sökandets process måste utveckla sig fritt mellan olika punkter av egna iakttagelser, tankar och erfarenheter i liv, studier och meditation. Punkterna har inga bestämda förbindelser. De kan alla anses vara betingade av varandra, men varje "punkt" kan även verka såsom enastående i aktualitet eller tidlöshet.

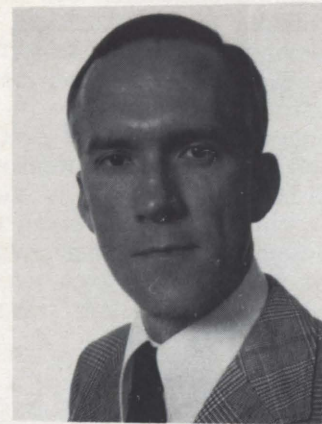
Man bör kanske inte genast tro på "intuitiva glimtar", men heller inte ute-

Karl-Erik Edris är doktorand i statskunskap, författare samt engagerad i översättning och spridning av Alice A. Baileys böcker. Gunnar Larson, medlem i Teosofiska Samfundet, studerar juridik i Lund. Göran Brusewitz, socionom, är ordförande i Sällskapet för parapsykologisk forskning. Dénis Lindbohm är författare. Åke V. Ström är läroboksförfattare och f.d. docent i religionshistoria. Arne Algard har varit redaktör på Tidskrift för Hälsa. Nils Kalén drev i många år Hälsans Förlag och är författare till flera böcker; Martinusman. Fil lic Birgitta Mannens Stålhammar har varit redaktionschef på Tidskrift för Hälsa, nu frilansjournalist; teosof.

sluta, att inre kvaliteter och impulser kan verka såsom goda primära riktningsskivare för yttre handlande och för ett rationellt och kritiskt men mera sekundärt tänkande.

Rationalitet kan finnas bara i förhållande till förutsättningar och ändamål, och vad skulle kunna sägas om rationellt tänkande för sökande av sanning, om utgångspunkter, bakgrund och perspektiv måste förändras längs varje ihärdig sökares väg på sätt som aldrig kan förutses? Kanske bara, att det bör vara skeptiskt men konstruktivt. Endast ett negativt tänkande, som befriar från illusioner och missuppfattningar av världen och en själv, kan bereda rum för vidare iakttagelser och studier, djupare förnimmelser och helt nya förutsättningar. Men det "negativa" förutsätter frånvaro av frukten och det måste finnas en säker grund med självtillit utan stolthet eller prestige.

Jag tror det finns folk på Vägen långt framom oss, några få individer som vet oerhört mycket – inte vet så som vi, med bara känsla och intellekt, utan genom att kunna vara ett med tingen, ett med de levande tingens ursprung och

Gunnar Larson

väsen. Men jag tror också att vetande i Livet innebär kraft och ansvar, och att Sanningen om hur verkligheten hänger ihop med rätta och i stor visdom bör vara dold för oss.

Göran Brusewitz:

I den vetenskapliga metoden ingår att tänka rationellt, men det är viktigt i sanningssökande att också kunna tänka irrationellt/intuitivt – och kunna hålla dessa två sätt isär. Intuition tror jag att man använder vare sig man vill/vet det eller ej. Sen må man definiera intuition hur man vill. När lärt folk diskuterar ämnet – såsom nobelpristagare – märker man att det ofta finns en tveksamhet att erkänna det irrationellt-intuitiva tänkandet; det kan ju låta ovetenskapligt!

Det är viktigt att vara kritisk – exempelvis när man lyssnar till medier eller analyserar sina drömmar – för möjligheten till självbedrägeri är stor. Likväl kan man bland allt grus hitta guld.

Jag tror också att det är viktigt att kasta sidoblickar mot andra områden som kan ha beröring med det man är engagerad i.

Bör man lita till auktoriteter? Ja, i vissa fall är man tvungen att göra det, i andra är det olämpligt. Där är ett val man själv måste göra utifrån sin egen erfarenhet, sina kunskaper.

Förhållningssättet är viktigt. Inom parapsykologin bör man knappast vara skeptisk. Det finns exempel på att den attityden försvårar fenomenen. Jag vill understryka: det är inte ovetenskapligt att inte vara skeptisk. Det är en stor och viktig skillnad mellan att vara kritisk och att vara skeptisk. Den kritiska attityden innebär att man noga, ifrågasättande granskar en sak, och därefter sakligt tar ställning.

Dénis Lindbohm:

Mitt sökande började när jag före två års ålder fick minnen ur tidigare liv. De vuxna i min miljö var bibliskt programmerade, kunde inte förstå reinkarnation och tvang mig att tåga. Mina frågor fick jag söka svar på i det egna inre, bland minnena, som efterhand blev allt flera.

När jag blivit litet äldre sökte jag mina gåtors lösning i böcker, men praktiskt taget enbart i vetenskaplig litteratur. Religionerna stämde inte överens med mina egna teorier. Ockultister och mystiker av olika sorter gav inga genklanger i det som fanns i min egen själ. Jag byggde egna teorier, sökte den egna gåtans lösningar genom att vandra den egna vägen. Mystiken kunde jag själv åstadkomma. De omfattande studierna av olika vetenskaper gav mig tryck förankring till jordisk verklighet, en säker plats att återvända till efter flygningen i själsliga rymder.

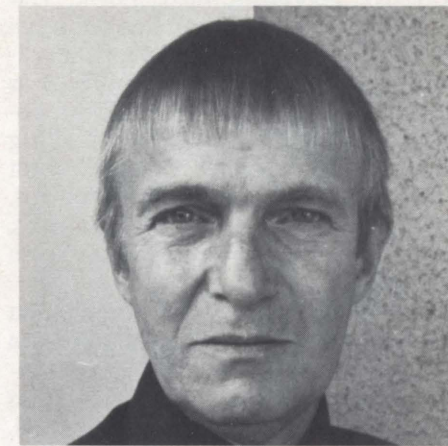
När jag söker blir ingen teori slutgiltigt förskjuten. Även de mest långsökta och orimliga tankar bevaras som möjliga pusselbitar; ingenting får anses vara helt omöjligt. Även mina minnen ur förgångna liv, som jag upplever som alltigenom äkta och personligt upplevda, kan vara något annat än minnen. Det som förefaller vara det enda rätta kan vara fel. Å andra sidan kan det som tycks vara helt galet innehålla vägledning till något sant och riktigt.

Mitt sökande styrs bipolärt; jag använder intuition och rationell logik samtidigt, låter föreställningar och idéer strömma fram i medvetandet på ett helt okritiskt vis, men granskar dem sedan ytterst kritiskt, med stor skepsis. Motsvarande gäller att jag utvecklar teorier med rationell logik, strängt anknyttande till empirisk vetenskap, men sedan låter intuitionen avgöra om de känns riktiga.

Ett av mina personliga axiom lyder: "Jag låter inte min själ bindas och begränsas av rationell logik."

Jag upplever väganvisning. Vem är det som anvisar mig väg? Någon som är oerhört mycket äldre och visare än det jag som finns här och nu, i denna min kropp. Kanske är det Självet, den större delen av min själ, som finns någon annanstans än här och nu. Jag vet inte. Men jag känner stor tillit, förtröstan och hängivelse till den Makt som anvisar mig väg. Min daimon, genius, Anima – vad har namn för betydelse? – har aldrig någonsin fört mig vilse.

Men det har den rationella logiken gjort.

Dénis Lindbohm

Åke V. Ström:

En lära, som man undersöker, bör behandlas och utläggas objektivt. Man bör undersöka dess uppkomst och orsaker och söka förstå dess intentioner inifrån. Det kan kosta stor möda att försöka tänka sig in i texternas verkliga ärende och avsikt.

Detta hindrar inte, att man kan tillåtas anlägga kritiska synpunkter. Man kan påvisa motsägelser och avvikelser från intentionen. Man kan göra klart, vilka orimliga konsekvenser läran leder till. Här bör man dock komma ihåg, att en religiös lära inte är en logiskt uppbyggd åskådning. En myt är inte historia, och en religiös tankegång är inte filosofi. Den främmande läran måste uppfattas som religiös, och denna kategori har sina egna lagar.

Ofta har man nytta av att jämföra den undersökta läran med besläktade eller likartade. Shi'a bör avgränsas från

Åke V. Ström

och jämföras med sunnitisk islam och kinesisk buddhism med indisk. Har man själv en kristen tro, kan det ligga nära till hands att jämföra ifrågavarande lära med kristendomen. Detta är fullt tillåtet, om båda behandlas så objektivt som möjligt. Det går t ex aldrig att påstå, att en lära har fel, därför att den avviker från kristen tro eller sed. När man läser skrifter, som är uttryck för religiös tro, bör man tillämpa dessa metoder.

Bibeln måste läsas objektivt som ett historiskt dokument eller rättare: som historiska dokument. Man måste undersöka, vad man kan veta om textens ursprung och ursprungliga innebörd. Framför allt måste man läsa Bibeln – och andra religiösa dokument – i sammanhang och inte plocka ut enstaka verser och satser.

Detta hindrar inte, att man som kristen också kan läsa Bibeln som ett tilltal till mig och nutiden, bara man strängt skiljer detta från den ursprungliga meningen. En exeget kan läsa Bibeln med båda dessa avsikter: den historiska, som han delar med icke-kristna exegeter, och den religiösa, som han har för sig och andra troende.

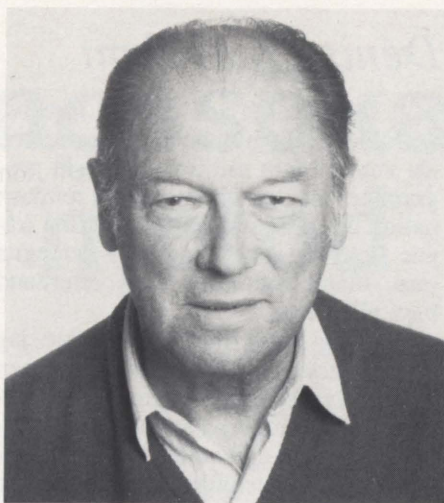
Muslimen läser i de allra flesta fall Koranen som ett tilltal till nutiden, men också här måste sanningssökaren läsa historiskt och kritiskt.

På samma sätt gäller det, när man tar del av Steiner, Martinus och andra. Om Steiner bör man inte bara beakta hans ursprung i teosofin och hans avstånd från denna, utan också Helmer Ringgrens bevisning, att Steiner i sitt tänkande bygger på västerländsk tradition, framför allt Paracelsus, och att han på en rad punkter skiljer sig från indiskt tänkande.

I fråga om Martinus är det tillrådligt att något bortse från hans försök att anknyta till modern naturvetenskap och se honom som i hög grad självlärd med folkskolan som enda grundval. Man bör studera hans visioner på 1920-talet och hans idé om universum som ett levande väsen, där allt passerar i lagbunden ordning. Man måste märka hans evolutionism, men vara skeptisk till åsikten, att humanitet, "den moraliska känslan", växer fram hos individen genom utvecklingen. När Martinus citerar Jesu liknelser, bör man ge akt på att han – i motsats till hos upphovsmannen – gärna placerar ut det andliga innehållet i kosmiska sammanhang.

Arne Algard:

När min mor en gång i tiden fyllde 70 år höll hon kalas på ett värdshus med

Arne Algard

dignande smörgåsbord. Av femtiotalet rätter och uppläggningar valde yngsta barnbarnet, en femårs pojke, att äta enbart köttbullar (utan potatis) och glass. Själv höll jag mig självfallet till den vegetariska kanten.

Detta är enligt min mening ett skol-exempel på sanningssökande – ett högst personligt och intuitivt sökande dikterat av ens egen smak och intresse. Vad är sanning för mig? Sanningen om något ointressant är – ointressant.

Det är så man bör närma sig "smörgåsbordet" New Age, Martinus, Steiner, Blavatsky etc och deras läror. Ett sökande utifrån en viss beröringspunkt eller erfarenhet (pojken älskade köttbullar) som medfört att man så att säga fått smak på något speciellt. (I mitt fall UFO, eftersom jag sett ett flygande tefat; i Sälen maj 1976.) I andra fall av ren nyfikenhet – med öppenhet, utan förutfattade meningar närmar man sig det okända i första omgången. I andra med kritisk blick. I den tredje avgörs om man lämnar området åt sitt öde eller fördjupar sig i det.

Jag tror inte att ett sanningssökande ska gå för mycket på djupet. Då dominerar det kritiska, skeptiska, dissekterande, sönderplockande. Man måste se till *helheten*, det meningsfulla, det positiva. Auktoriteter litar jag inte alls på – människor med stor kunskap gör också stora fel, när de gör fel. Vilket är mänskligt. Deras sanningssökande är som det lilla barnets som plockar sönder en vacker docka för att se vad som finns där innerst inne – och finner krollsplint. Men var det sanningen om den vackra dockan?

Massmedias ambitioner att berätta "sanningen" om en viss person går numera ut på att svartmåla, att dra fram det negativa i ljust. Skräckexempel: TVs program nyligen om Verner von

Heidenstam – en kvinnokarl med trassliga fruntimmershistorier och tre mer eller mindre trasiga äktenskap. Man glömde bort hans fantastiska författarskap, den Nobelsprisbelönte *diktaren* Heidenstam.

Medges till sist att mitt eget sanningssökande är lite ytligt, eftersom jag ser till helheten, inte rotar i "skumma hörn". Vill se det positiva, det sköna och livsbejakande. Sanningen om universum är för mig att solen och stjärnorna lyser när himlen är fri från moln.

Nils Kalén:

Till en viss grad känner väl alla ett behov att finna sanningen på livsåskådningens område. Men det stora flertalet nöjer sig med den "sanning" som de etablerade livsåskådningarna eller religionerna i deras del av världen har att erbjuda. De tänker inte självständigt utan accepterar troskyldigt det de blir serverade. Ja, de kan vara så förvissade om den egna nedärvda religionens överlägsenhet och ofelbarhet, att de inte på en enda punkt vill rucka på dess gamla läror.

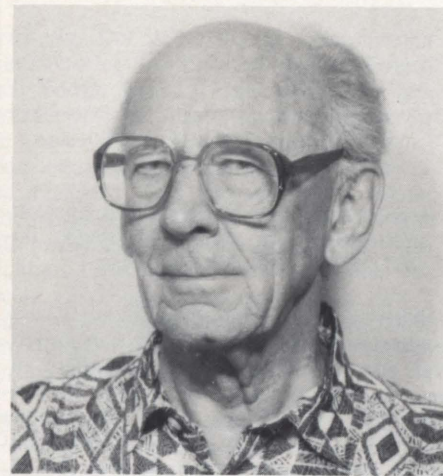
Naturligtvis meddelas vissa andliga sanningar i alla religioner, till och med djupa och väsentliga sanningar. Men dessa är i stor utsträckning fördunklade eller beslöjade av egendomliga dogmer och rituella handlingar.

Men så finns det då självständigt tänkande människor som mer eller mindre kunnat slita sig loss från indoktrineringsband. De har börjat att ifrågasätta. De söker sig medvetet bort från de inrotade traditionerna och konventionerna. De har kanske själva haft andliga upplevelser som fått dem att ändra kurs. De börjar använda sin egen förmåga till logiskt tänkande. De ger sig ut på forskningsfärd i livsåskådningens litteratur.

Sökaren blir då snart varse att denna litteratur är enorm till sitt omfång. Här är lätt att gå vilse. Här gäller det därför att ständigt väga för och emot, att välja och vraka. Man får inte vara lättrogen, man måste vara skeptisk.

Vi står på olika utvecklingsnivåer i vår eviga livsresa. Det betyder att det som är sanning för den ene inte alltid kan vara sanning för den andre. Eller med andra ord: Vad man har förmåga att ta till sig av sanningen beror på var man för närvarande befinner sig i sin ständigt fortgående utveckling.

Har jag insett detta, då är jag också medveten om att det finns andligen högt utvecklade personer som "begriper" och "vet" mycket mera av sanningen än jag själv och som måste be-

Nils Kalén

traktas som "auktoriteter". Dem bör jag lyssna på och lära mig av. Men även här gäller att ifrågasätta, att ständigt vara på vakt, att inte ta allt för givet, att vara skeptisk och efter bästa förmåga kontrollera med mitt eget logiska tänkande.

I de gamla traditionella religionerna dominerar känslan. Men intelligensen är hos jordens människor stadd i kraftig tillväxt. Därför ifrågasätter allt fler människor i vår tid religionernas dogmer och riter.

Inom den moderna rationella vetenskapen är det intelligensen som råder. Naturligtvis kan denna vetenskap gå vilse, men i många fall måste dess "sanningar" anses vara "bevisade". Om, i dylika fall, religionens förkunselse inte är i överensstämmelse med den rationella vetenskapen, så är det religionen som måste stryka på foten. En andlig livsåskådning kan inte göra anspråk på att vara "sann" på de punkter där den går stick i stäv mot vad modern vetenskap verkligen visat vara faktum.

Även intuitionen är stadd i tillväxt hos oss människor. Och det är personer med särskilt högt utvecklad intuition som har varit och alltjämt är våra andliga ledare – de nyssnämnda auktoriteterna, som vi i vårt sökande bör se upp till. Men, som sagt, med urskillning.

Ju mer etiskt högtstående en människa är, desto mer mogen är hon för att ta emot höga andliga sanningar. Utan denna höga etik, som innebär ärlighet, oegennyttia, ödmjukhet och äkta människokärlek, har ingen möjlighet att "nä fram". Etiken är den "tröskeln väktare" som hindrar den icke värdige. Ingen kommer in utan "bröllopskläder".

Birgitta Manners Stålhammar:

När jag var ung visste jag: Allt som inte kunde förklaras "vetenskapligt" var vidskepelse eller inbillning. Livet hade uppstått av en slump och man fick själv försöka ge det en mening. Döden var det definitiva utslocknandet.

Nu är jag inte längre så säker. När jag träffar på nya läror och idéer förhåller jag mig öppen och avvaktande.

Öppenhet är en förutsättning för sökande – godtrogen bör man däremot inte vara utan ha en prövande hållning. I stället för att genast förkasta en ny idé och sådant som inte låter sig bevisas med dagens vetenskap, kan man bära det med sig under någon tid och pröva det mot olika tankar och situationer. Då kommer man småningom till insikt. Antingen går det att förena med övriga föreställningar man har, eller också passar det nya in med sådant som man tidigare inte kunnat ta till sig, vilket nu plötsligt får sin förklaring. Det nya kan således fungera som en pusselbit.

Processen brukar vara trög, ty det är svårt att ändra grundinställning, att byta paradig. Det har väl med trygghet att göra.

Man behöver inte anamma en ny lära helt och hållet utan kan plocka godbitar från många och därav skapa sig en egen helhetsbild. Det är nämligen inte så säkert, att det bara finns *en* sanning.

Mig har det givit stor tillfredsställelse att finna överensstämmelser mellan olika läror, att kärnan ofta tycks

Birgitta Manners Stålhammar

vara densamma. Att stora tänkare och mystiker, alltifrån urminnes tider kommit fram till samma kärna, känns som en bekräftelse att man är på rätt väg.

Tyvärr har den ursprungliga kärnan ofta klätts på och förvanskats av dem som i andra hand sökt förmedla någons inre upplevelser. Bakom denna förvanskning kan det ligga egennyttiga motiv: självhävdelse, maktbegär, ekonomisk vinning m m. För att veta om en lära är "äkta" kan följande kriterier vara till hjälp:

1. Det skall inte kosta en massa pengar att få ta del av en lära.
2. Det skall inte finnas någon guru som anser sig stå högre och låter sig vördas.
3. Taktiken för att få anhängare skall inte vara insmickrande, typ "du som är så högt utvecklad..."

MINNS TIDIGARE LIV!

Du får:

- Nya perspektiv och ny kunskap
- Förnyad livsenergi
- Förståelse för relationer som beror på händelser i tidigare liv
- Känna igen dina närmaste från annan tid.

Sunna Cronstedt
08-33 27 64

Telefontid
vardagar 9.00–20.00.

Tidskrifter

Här har samlats ett tjog tidskrifter, med citat, som kan finnas i en sökares blickfång, när det gäller strävan efter sanning och personlig utveckling. De representerar olika vägar. Alla är jämförelsevis små. De stora – som Hälsa och Må Bra – har inte tagits med.

Sangha-Bladet, buddhistiskt, utges av Vipassanagruppen, red. Torbjörn Sassersson, 08-33 05 72.

Varje kväll innan du går och lägger dig till sängs, kan du sända ut positiv energi och kärleksfulla tankar till världen, och även lära dig uppskatta det du varit med om under dagen.

Var tacksam till Universum, eller Gud, vilket du föredrar. Jag använder termen Universum, och tackar det för att det har gett mig så mycket att uppleva och lära av.

Ur "Om tankars betydelse" av Dhiravamsa. Sangha-Bladet.

Zendo, tidskrift för Stockholm Zen Center, Hägervägen 32, 122 39 Enskede, 08-48 38 33.

I gryningen såg han upp mot Morgonstjärnan. Plötsligt blev han fullt uppvaknad och utbrast: Under över alla under, alla varelser är begåvade med Buddhanatur.

För Zenbuddhisten är detta själva hjärtat av berättelsen om Buddhas liv. Detta är det stora miraklet – att komma tillbaka till sig själv, att minnas sig själv. Det är den fullbordade cirkeln. En persons uppvaknande är hela universums uppvaknande. Om en person kan vakna upp, kan vem som helst och vad som helst som har förnimmelseförmåga göra det.

Ur "Buddhas liv; varje människas liv" av Albert Low. Zendo.

Milarepa ges ut av Trossamfundet för Tibetansk Buddhism, Hökarvägen 2, 126 58 Hägersten, 08-88 69 50.

Etiken är som grunden för ett hus. Om grunden är väl lagd, kommer huset att stå hur vi än bygger det. Vi måste träna medvetandet så att vi helt enkelt får lust att göra goda handlingar. Etiken innebär att vi disciplinerar oss själva, så att vi i varje situa-

tion helhjärtat och utan tanke på att få något ut av det försöker verka positivt.

Ur "Konsten att vara lycklig" av Sönam T. Jamyangling. Milarepa.

Tidlös Visdom utges av Teosofiska Samfundet i Sverige, red. Barbro Rydholm-Melander, Beleshögsvägen 15, 216 18 Malmö, 040-15 47 55.

Teosofi betyder Gudomlig Visdom. Allt liv kommer ur en enda källa, en allomfattande, enhetlig Verklighet. Kosmos lever och utvecklas i harmoni med en absolut, oföränderlig lagbundenhet. Människans grundnatur är gudomlig. Hon har en inneboende förmåga att förnimma den Enda Tillvaron som ibland kallas Gud.

Ur redaktionsrutan i Tidlös Visdom.

Teosofiska Rörelsen utges av Föreningen TR, Box 15019, 200 31 Malmö, 040-91 91 89.

Ha tålmod, du inträdessökande, såsom den vilken inte fruktar någon motgång, inte eftertraktar någon medgång. Fäst din själs blick på stjärnan vars stråle du är – den flammande stjärna som lyser i det eviga vardandets ljuslösa djup, på det okändas gränslösa fält.

Ur Tystnadens Röst av H. P. Blavatsky. Teosofiska Rörelsen.

Teosofiskt Forum, Åvångsgatan 13, 253 71 Helsingborg, representerar Teosofiska Samfundet Pasadena.

Teosofi är inte en nyuppfunnen livsåskådning, dess tankar kan spåras ända tillbaka till de första mysterieskolorna, till Ammonios Sakkas och nyplatonikerna. Teosofi har en universell karaktär och dess läror överensstämmer med de stora religionernas djupaste grundtankar.

Ur Teosofiskt Forum.

Graal, de sökande människornas tidskrift, Astreavägen 5, 181 31 Lidingö, 08-767 05 73. Teosofisk grundsyn.

Döden är alltså begynnelsen till *en ny sorts medvetande*, först ett trevande ut ur jordelivet, ett medvetande om att vara något annat. Sedan kommer överblicken, förståelsen av det gångna, den långsamma frigörelsen från jordiska band, uppsamlandet av det väsentliga. Så återigen en förändring till ett tredje tillstånd, då medvetandet om nya behov gör sig gällande, hungern efter nya erfarenheter, som aldrig gjorts, hungern efter att gottgöra vad som brutits, hungern efter att återknyta band med andra väsen och så nalkas man åter födelsens port.

Ur "Om konsten att dö. Glimtar ur den Tibetanska dödsboken" av Ingrid Nyborg-Fjellander. Graal.

Kosmos utges av Martinus Institut, Mariendalsvej 96, DK-2000 Frederiksberg, Danmark.

De kosmologiska analyserna skapas uteslutande för att visa människorna, att allt är mycket gott. Detta är det stora slutfacet, den egentliga lösningen på livets mysterium.

Martinus i Kosmos.

Utan Gräns utges av Sveriges Spirituellisters Riksförbund, PL 882, 717 00 Storå, 0581-419 72.

Enligt min uppfattning råder det ingen som helst tvekan om att Spiritualismen är framtidens nya världsreligion. Det har jag varit övertygad om sedan jag 1959 fick tillfälle att läsa en översättning av ett föredrag av det berömda 1800-talsmediet Cora Richmond, som hon kallade: "De dödas bostad, hem och vistelseort." Där säger hon bl. a. följande: "Spiritualismen har kommit för att frälsa mänskligheten från tron på den absoluta förintelsen och från teologins natt, och för att med sin skönhet skyla över den ohyggliga företeelse som det förflutna erbjuder."

Nils-Erik Rydström i Utan Gräns.

Arcanum, Box 10008, 200 43 Malmö. Esoterik, okultism.

På sitt första kunskapsstadium upplever människan Gud som ett väsen utanför eller

över sig. Det gäller nu att återuppväcka medvetandet om Enheten mellan Fadern och Sonen. Eckhart kallar detta för "genombrottet". Vi måste förstå att Gudomen är i anden själv. Anden kan inte äga kunskap om Gudomen, därför att den själv är ett med den. Den kan emellertid vakna, "bryta igenom", och därmed födas på nytt till medvetande om sin enhet med Gud. Eckhart kallar också detta för Ordets födelse, Gudomen medveten om sig själv i människan och människan gjord medveten om sig själv i Gud. Detta är det stora identitetsmysteriet.

Hans Olsson i Arcanum.

Gnosis, tidskrift för en andlig kultur. Bokförlaget Åsak, Johannesberg, 820 60 Delsbo, 0653-150 41. Nummer med olika teman.

Gud hör den tysta människan. Det är en gammal egyptisk, delvis förkristen trosföreställning, liksom tanken på att visdomens källa öppnar sig för den som är tyst. Tystnaden betraktas därför som en väg till kunskap om Gud, en hjärtats och intellektets erfarenhet av de yttersta tingen. När det kristna evangeliet nådde Egypten fanns det därför en särskild lyhördhet för tanken på en inre väg till Guds rike.

Ur "Gud hör den tysta människan" av Lisbeth Gustafsson. Gnosis.

Mandala, tidskrift för mystik och filosofi. Box 6098, 121 06 Johanneshov. 08-48 10 78.

Ditt medvetande är av samma slag som Världsmedvetandet. Även om din tankeförmåga är begränsad, även om din skapande fantasi inte är så stor, så är dessa förmågor avspeglningar av det högre medvetandets förmåga att med tankekraft skapa en hel värld.

Ur en intervju med Avery Solomon. Mandala.

Gimle utges av föreningen Yggdrasil, Box 45096, 104 30 Stockholm.

Vardlokkur kallas den galder som används vid varje sejdsession. Vardlokkur betyder "själslockare" eller "andeväsenslockare". Man sjunger den för att locka på hjälpar, de naturväsen som bistår den shamanderande sejdaren under extasen. Vår egen erfarenhet visar att dessa naturandar till stor del är orsaken till sejdens extas. När de uppfyller sejdarens själ för de med sig en mäktigt urkraft, en vild, rasande hänryckning. Ett raseri som samtidigt är en helig nådagåva.

Dan Videdrott i Gimle.

Drömskrinet, c/o Ottman, Främlingsvägen 34, 126 48 Hägersten.

Magin och endast magin löser den verkliga som binder oss vid det lilla vi är, det lilla vi är värda, det lilla vi förmår, på samma gång den mångdubblar våra förbindelser med det okända och ger oss oanade möjligheter...

Miguel Angel Asturias i Drömskrinet.

Athanor, Merlinordens medlemsblad. Box 45096, 104 30 Stockholm.

Tidningen för alla sejdmän, völvor, trollkarlar, häxor, sufis, alkemister, freak scientists, hippies, provies, gröna vågare, kärnkraftsmotståndare, rosenkorsare, rebeller, utopister, anarkister, kung Arthurrojalister, mystiker, Hildegard av Bingendiggare, Crowleyaner, Steinerister, kosmologer, fredsaktivister, poeter och filosofer m. fl.

Förklaring i Athanor.

Krishnas Värld är Krishnarörelsens tidskrift. Korsnäs Gård, 147 92 Grödinge, 010-70 06 43.

Verklig kunskap innebär att förstå att vi inte är den materiella kroppen utan själen, livsgnistan i kroppen, vilken är en del av Gudomens Högsta Personlighet. Om man inte förstår den punkten så har man ingen verklig kunskap. Även om man skulle vara en stor professor på universitet men saknar kunskap om självet så är man en okunnig person. Därför bör man inte vara så stolt över sin kunskap, om den inte innefattar denna insikt, vilken egentligen är all kunskap man behöver.

Srila Harikesa Swami Visnupada i Krishnas Värld.

Krishnas Flöjt. Bhaktivedanta-sällskapet, Mellanjärva gård, 171 67 Solna, 08-85 00 31.

Till och med Warren Hastings hävdade i sitt förord till Charles Wilkins engelska översättning av "Bhagavad-Gita" (1785) att " 'Bhagavad-Gita' kommer att leva, när det brittiska väldet i Indien för länge sedan har upphört att existera och när de källor till rikedom och makt som det en gång frambragte har fallit i glömska." Och statsmannen och filologen Wilhelm von Humboldt, som på sin ålderdom tog del av denna översättning och skrev ett verk om "Bhagavad-Gita", kallade denna "det skönaste, ja kanske det enda sant filosofiska diktverk som någon hittills känd litteratur kan uppvisa."

Jan-Olof Bengtsson i Krishnas Flöjt.

bladSUSet är medlemstidning för föreningen SUS, Sociala Uppfinningar i Sverige, Skinnarviksringen 6, 117 26 Stockholm. SUS är en ideell förening, knuten till SISU, Svenska Institutet för Sociala Uppfinningar.

Den stora spännande hemligheten med människan är att hon inte förstått vem hon är men har möjligheten att utvecklas till fullo. Varje liv är kanske som en klass i en skola. Meningen med varje liv är att utvecklas så mycket som möjligt. Med den inriktningen mognar människor och fungerar bättre och med större ansvar i samhället, eftersom insikten finns att man är en del av ett sammanhang.

Ur bladSUSet.

Informationsbulletinen kommer från Informationsbyrån, en nyhetsbyrå i tiden med nyheter och information om självförsörjning, miljö, energi, odling, kultur, politik, solidaritet & fred. Box 2060, 580 02 Linköping, 013-14 51 40.

I mina möten med människor kommer diskussionen ofta in på det här med tiden. Tiden har blivit en bristvara eller något som är bra att skylla på, för undvikande av engagemang. Många människor känner, upplever sig som redan fulla av intryck, engagemang, förpliktelser, vardagshandlingar och livsuppgifter, att de inte orkar ta emot mer. Känslan av tidsbrist har blivit ett hinder mot förändring.

Jan Gustafson-Berge i Informationsbulletinen.

Växtkraft, en tidning för medmänskligt växande, ett forum för personliga upplevelser och alternativt utbud. Kenth Agurell, S:a Birgittagatan 17 A, 702 14 Örebro, 019-12 16 00 kl. 11-14.

Men bakom maskerna är vi alla lika både här och på Hawaii. Och där mörker ser ut att råda är också ljuset som starkast. Åltandets och tyrannernas tid är förbi, vi behöver inte längre starka utlevelseterapier för att växa, utan vi kan använda andra mer förfärlade metoder för att släppa fram våra hjärtan och befria oss från rädslor. För i grund och botten har vi bara två känslor, rädsla och kärlek – vilket väljer vi?

Kenth Agurell i Växtkraft.

"För Farao, en välsignelse!"

Erik sover gott i pyramiden

Erik Rolf är pyramidsovare. Sin pyramidformade kopparställning bär han med sig vart än i världen han ställer sin kos. Foto: Håkan Rodén.

Hans Brattberg

Även om amerikanen Erik Rolf reser vida omkring i världen, så sover han alltid på samma plats: inuti en pyramid. Det är en bärbar, vägglös ställning av koppar, som han placerar över sin säng. Han ser den som en Faraos välsignelse.

– Pyramiderna verkar fungera som en förstärkare av energi. Jag blir fullständigt utvilad på fem timmar, tidigare behövdes sju, åtta.

– Jag har klarare drömmar, är mera medveten om att jag drömmer och – inte minst – jag känner mej vitalare...

Och visst ser han vital ut, Erik Rolf, 53, som i USA tävlat med Uri Geller och svenskfödde Olof Jonson (Jönsson) om att bli "psychic of the year".

Erik arbetar som kringresande företagskonsult – han håller kurser i kreativitet och personlig utveckling.

Det här med pyramiden. Det måste väl vara inbillning? Självsuggestion. Eller...?

– Prova själv! Tro inte på idén om objektiva mätningar. Det viktiga är att man skaffar sig egen erfarenhet. Min flickvän Chrystal Carr delar min. Vi sover i samma pyramid.

Det var när Erik ledde en kurs på Hawaii 1975, som han började experimentera med pyramider.

– Jag gick till en speceriaffär, och bad att få två flaskor av det sämsta vin

Hans Brattberg

man hade. Jag kan inte glömma hur ägaren, en gammal japanska, spärrade upp ögonen. Så jag tillade, att jag skulle göra ett experiment.

– Under ett veckoslut ställde jag den ena flaskan i en liten pyramid och den andra utanför. Efteråt fann vi att vinet, som stått inuti pyramiden, blivit riktigt hyfsat, medan det andra fortfarande smakade vedervärdigt.

Det började på Hawaii

– När jag bodde på Hawaii brukade jag lägga frukt och grönsaker i en pyramid i två timmar och sedan in i kylan. Då höll de sig bättre.

Och mjölk som förvarades i tetrapak höll sig färsk längre. Ja, det vet ni väl i Sverige – det var ju härifrån som den upptäckten kom att utnyttjas kommersiellt!

– Det är också bra att placera plantor inom en pyramidform. Det är själva formen som är viktig – inte om pyramiden har väggar eller inte. Plantorna växer bättre.

– Formen ska vara kvadratisk i botten. Stagen till toppen ska motsvara 95 procent av sidans längd – Cheops-pyramidens proportioner. Materialet kan vara vad som helst – trä, papp, eller metall, dock inte aluminium.

– Det verkar nämligen som om aluminium drar åt sig energi i stället för att ge ifrån sig. Jag tycker att koppar är bäst.

Egna försök

Så vem som vill kan göra sina egna experiment och försöka lösa pyramidernas gåta. Som så många förut gått bet på.

I boken "Pyramid Power" av Max Toth och Greg Nielsen berättas bland annat om nobelpristagaren dr Luis Alvarez, som 1968 försökte lösa några av mysterierna kring Chefrens pyramid med en helt ny metod.

Man skulle mäta den kosmiska strålningen genom mer eller mindre täta föremål i hopp om att avslöja hemliga kammare eller gångar i pyramiden.

Över två miljoner strålar mättes. Siffrorna bearbetades i datorer i Kairo, men varje gång fick man olika resultat. Någon ökand kraft tycktes gåcka forskarna. Dr Amr Gohed, en av projektets över tusen vetenskapsmän, uttalade sig för The Times:

– Antingen är det pyramidens geometri som är påtagligt felaktigt, vilket

skulle påverka våra avläsningar, eller också finns det ett mysterium bortom vår förståelse – kalla det vad ni vill – ockultism, faraos förbannelse, trolldom eller magi: det finns en kraft som hindrar vetenskapens lagar att fungera inuti pyramiden.

Skarpa rakblad

Det finns gott om lektyr för den som vill fördjupa sig i ämnet. Bara i "Pyramid Power" refereras till 150 andra böcker. Ett kapitel har skrivits av den tjeckiske radioingenjören Karl Drbal som vunnit världsrykte för sitt patent nr 91304.

Patentet handlar om en anordning för att bibehålla skärpan hos ett rakblad. Genom att placera rakbladet i ett speciellt läge i en Cheops-modell ska det kunna räcka till hundratalet rakningar.

Jag visar boken för Erik Rolf, som tittar igenom referenslistan och gör några markeringar. Han har läst några böcker och känner flera författare.

En av dem är Patrick Flanagan, en amerikansk fysiker som 1972 skrev boken "The Pyramid and its Relationship to Biocosmic Energy".

– Vi hade en märklig upplevelse tillsammans 1974. Vi samtalade en timme om pyramider, med varsin bandspelare. Den ena hade färsk batterier, den andra var nätansluten. Bägge fungerade perfekt – både före och efter. Och ändå hade inte ett ord av vad vi sagt fastnat på något av banden!

Byta synvinkel?

Så det tycks inte vara meningen att vi människor ska förstå pyramidens hemligheter?

– Inte med den syn som vetenskapen för närvarande arbetar utifrån. Man ska nog se det från en vinkel man aldrig provat förut, kanske från rakt motsatt håll.

– För några år sedan upptäckte man, att grön färg inte bara verkar lugnande utan också får människor att blöda mindre. Därför började man vid kirurgiska operationer att använda gröna

kläder. Huvudsaken är ju att det fungerar – inte varför!

Om man som du känner sig piggare och sover bättre i en pyramid, borde man då inte bygga sjukhus och vårdhem i pyramidform?

– I San Francisco finns en kontorsbyggnad i pyramidform, en skyskrapa. Vad jag har hört så har folk som arbetar i det huset lägre sjukfrånvaro än i andra, jämförbara byggnader.

– Och jag har en vän i Kalifornien, Fred Bell i Long Beach, som är i "pyramidbranschen". Han driver ett företag som tillverkar pyramidformade hattar. Fast den koniska form, som sagans trollkarlar använder sig av, fungerar nog lika bra.

Ska du inte själv etablera dig i branschen och sälja portabla pyramider här i Sverige?

– Precis vad jag tänker, för alla mina svenska vänner frågar var de kan köpa en. Det finns ställen i USA, men inte här.

Till sist en varning från en som läst dr Paul Bruntons bok "Till Egypten". Brunton fick tillstånd att tillbringa en natt i Cheopspyramiden.

I stället för god sömn upplevde han en fasansfull skräcknatt. Spökliga skepnader fick honom att ge sig i väg från sin egen kropp. Så den ovane, som vill sova gott bör kanske välja en mindre storlek.

Stödföreningen för Djupterapi
Box 7060 20042 Malmö

DJUPTERAPIN

söker inte mentalsjukdomarnas orsak i människans kemi utan i hennes livserfarenhet.

Gå med i Stödföreningen för Djupterapi!

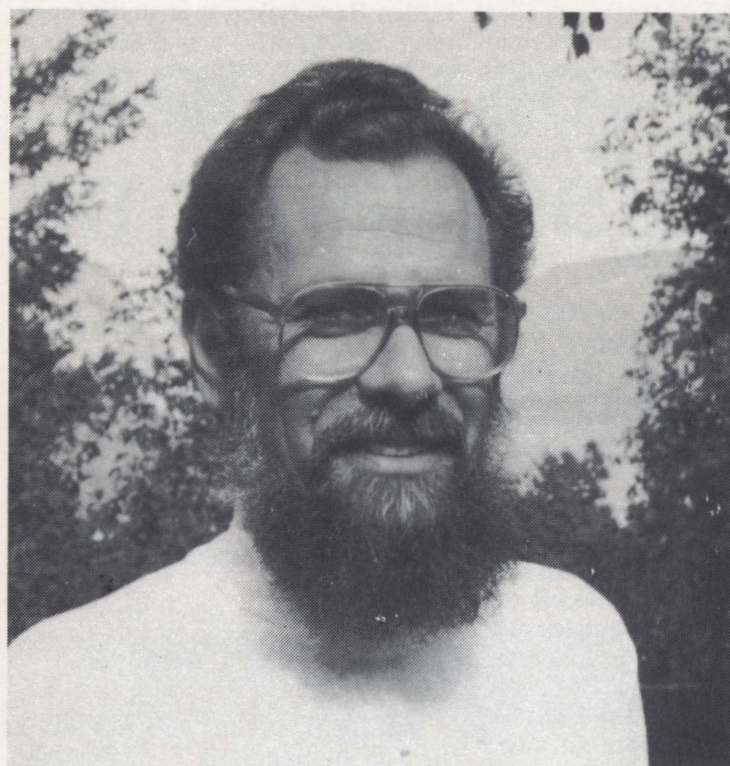
Medlemsavgift 200:-
Informationspaket 20:-
Pg 495 11 33-0 Bg 585-5119
Tel. 040-30 19 19

Kriya Babaji

BABAJIS KRIYA YOGA

för kropp, sinne och själ. Lektioner varje mån & fre, kl 18, Bredängs Allé 8, T-banest. Bredäng. Ingen föranmälan men ring 08-97 89 63 för portkod, 20 kr/lektion. Egen filt medtages.

Han vill inte ha någon titel. Omväxlande kallar han sig allt från educator (utbildare) till divine being (gudomlig varelse).

Det han gör är att åka jorden runt och tala om för människor hur de ska bli fria.

Kanske är det inte så konstigt att Andy Schneiders föreläsningar är välbesökta.

– Vet du vem du är, behöver du inte äga någonting, för då har du allting i dig själv. Vet du däremot inte vem du är, måste du äga för att vara någon, säger Andy Schneider. "We are owned by what we believe we own. (Vi ägs av det vi tror vi äger.)"

Andy Schneider livslärare

Catarina Gisby

Han kommer från Kanada och tillhör New Age-rörelsen.

– Jag är lärare i metafysik, filosofi, ja livet, kalla det vad du vill, säger Andy Schneider.

– Dessförinnan var jag en vanlig skollärare, hade hand om tonåringar. Det jag inte fick lära ut till dem, skrev jag av mig i en kolumn i en tidning.

1974 var året när Andy Schneider bestämde sig för att kombinera sin yrkesroll med den kunskap som låg ho-

nom närmast hjärtat. Resultatet blev ett utbildningscenter i British Columbia. Där håller han nu kurser i hur man planerar sitt liv och blir en lyckligare människa.

Någon titel har han som sagt inte, men en utomstående skulle nog kalla honom ledare i personlighetsutveckling, rätt och slätt.

När vi träffar honom, är han i Malmö och håller ett föredrag i Bagerisalen i S:t Gertrud. 50 kronor kostar

inträdet. 60–70 personer har letat sig dit. Ungefär hälften av dem har uppenbarligen lyssnat till Andy Schneider tidigare.

Den här kvällen ska han tala om människans frihet.

– Frihet, säger Andy Schneider, är att vara den du är. Många människor begår misstaget att tro att frihet är att göra vad de vill. Skillnaden är stor.

Paradoxen är, menar Andy Schneider, att mycket av det vi tror ska leda

Catarina Gisby

till att vi blir friare, i stället binder och hindrar oss: det fantastiska jobbet du åtrådde så hett, alla pengarna du tjänar, ditt stora hus, din flotta bil.

För att behålla alltihop måste du vara på ett visst sätt, arbeta hårt, vara duktig...

– Du är ofri, påpekar Schneider.

Du är inte den du är. Du är den du tror att andra vill att du ska vara.

Och så mår du dåligt.

– För att veta vem du är måste du upptäcka ditt andliga jag, fortsätter Andy Schneider. Många förnekar det, de som bara tror på materiella och rationella ting.

– Det finns människor som helt och hållet förnekar sin materiella sida också, poängterar han. Det är lika illa det. Vi är mänskliga varelser. Att uppnå en balans mellan ytterligheterna är viktigt. Du är en andlig varelse i en alldeles speciell fysisk kropp.

Men hur hittar man sitt andliga jag?

Enligt Andy Schneider – och många andra tänkare också, för den delen, går vägen genom det undermedvetna.

– Lyssna på dig själv, både till kropp och själ. Är inte ditt andliga jag i harmoni med ditt vanliga jag, så märks det. Skevheten visar sig i smärta, psykisk eller fysisk, kanske båda delarna. Du kan ha ont i magen, ha ständig huvudvärk, vara deprimerad.

Smärtan är en varningssignal. Den ljuger aldrig.

Det vi har stoppat undan i det undermedvetna pockar på vår uppmärksamhet på det här viset.

Andy Schneider uppmanar åhörarna att uppleva, verkligen lägga märke till. Det kan vara en väg att hitta sig själv. Smärta innebär lidande. Lidandet kan du slippa på två sätt: antingen kan du gå upp i ditt högre, andliga jag och se dig själv erfara smärtan, eller också kan du gå in i smärtan och identifiera dig med den.

Komplicerat? Flummigt?

– Jag ska ta ett exempel, säger Andy Schneider. Du bränner handen på spisen. Gå in i smärtan du känner, så ska du se att den försvinner.

– I just det här fallet förefaller det enklare än att gå upp i sitt andliga jag, tillägger han med ett snett leende, och publiken skrattar. Jo, det fungerar, bedyrar han, när han märker viss tveksamhet. Prova några gånger and you've got it!

Man kan uppleva positiva saker också. Se en soluppgång. Du har sett soluppgångar förut, men den här är ny. Tänk på det. Detsamma gäller en människa som kommer emot dig. Du har mött andra människor, fast inte denna.

Eller också är hon dig välbekant, men du har aldrig mött henne i just detta ögonblick förut...

Största hindret för människan att bli fri är att hon alltid tänker i gamla banor, säger föreläsaren Schneider.

– Gå till dig själv: vad sa du senast? Var det något nytt? Var det något du sagt tidigare? Jag lovar, nästan alla dina tankar har du tänkt förut. Vore bara fem procent av dem nya, skulle du vara en framgångsrik nydanande ledare i det samhälle du lever i.

Människan är obegränsad, men begränsar sig själv genom ålder, utseende, bil, hur mycket pengar hon tjänar och så vidare. Ideologier är också begränsande, hur vackra de än är.

– Och titlar begränsar, tillägger Andy Schneider förklarande apropå sin egen ovilja att kalla sig något.

– Överhuvudtaget vill jag inte beskriva mig själv, eftersom jag då sätter ramar kring mig själv.

Sluta forma koncept.

– Människan är fri att göra sina egna

val, men tyvärr, precis som hon tänker i gamla banor, väljer hon i desamma. Vi upprepar oss. Det skänker trygghet, även om det är en förfärlig trygghet.

Nå, hur kommer man till rätta med det här?

– Ja, tanken är nyckeln, svarar Andy Schneider. Viljan. Du har inte bara fysisk styrka, utan också psykisk. När den första tar slut, har du fortfarande den andra kvar. Tanken leder dig till den, när du behöver den. Be om den psykiska styrkan, och du får den. En del kallar det att be till Gud. I österlandet kallar man den psykiska styrkan för prana.

Andy Schneiders filosofi går ut på att man måste förändra inifrån. Känner du dig exempelvis snärd i ett förhållande, är inte lösningen att lämna det, för du kommer att känna dig lika instängd i nästa relation. Du måste förändra dig själv, i ditt förhållande.

– Och du måste göra det. Ingen kan hindra dig från att bli fri, men ingen gör dig fri.

Kristina Bryngel

Liv är

Liv är
– rörelse
– tillväxt

Flyt med
i förändringen
till

en strålgans
av
– ljus
– inspiration

när KÄRLEKEN
expanderar

Livets väg

Stilla dig
Lyssna till
ditt inre
Handla därefter

Var aldrig rädd
för det okända
Förvänta dig
förändringar

Tryggheten
har du
i ditt inre
– alles tades
närvarande –

Tacka Jubla
över alla under
när du leds
mot sann
perfektion

Det materiella

Du äger
inget
Du
förvaltar

Gåvor
stannar
en tid
i dina ägor

Pengar
flödar vidare
Tänk
i överflöd

Allt öppnar sig
på det mest
fantastiska sätt
i nuet

Kontakt med utomjordingar

Ante Jonssons sällsamma upplevelser – verklighet eller dröm?

Clas Svahn

Iöver sex år har tingsrydsbon Ante Jonsson haft kontakt med utomjordiska varelser. På 100-tals tättskrivna ark har han skrivit ned vad som har hänt, resor till andra planeter, gåtfulla framtidsprofetior, varningar, oskyldiga kärleksmöten.

Det som började som en ganska vanlig UFO-observation klockan ett natten till den 3 februari 1984, utvecklades inom en timma till något som skulle förändra hela Ante Jonssons tillvaro.

Själv är han inte säker på vad det är han upplever. Det kan vara drömmar, säger han, men tvivlar samtidigt på den egna slutsatsen.

Det har skrivits mängder av artiklar om honom, han har deltagit i flera radioprogram, och i höstas gav han tillsammans med sundsvallsläraren Sune Hjorth ut en bok om sina upplevelser.

Men trots all publicitet är Ante Jonssons upplevelser fortfarande en gåta och mycket summariskt undersökta. Den ende utomstående som egentligen ägnat fallet tid och arbete är ufologen Håkan Sterner från Malmö. Hans redogörelse för fallet publicerades i tidskriften UFO-Aktuellt 1/85. Sedan dess har en hel del nya fakta kommit fram.

Det som gör Ante Jonssons upplevelser så komplicerade, är inte bara de mycket svårkontrollerade "drömmar-

na", där Ante får träffa sin kontakt-kvinna Jenny och resa till andra platser i universum. Redan den första, och mest konkreta, händelsen visar sig vid närmare kontroll vara nästan lika svårgripbar.

En samlad bild

Med hjälp av Antes egen berättelse samt polisrapport och journalblad från sjukhuset i Växjö går det nu att få en ganska samlad bild av det som inträffade vid 1-tiden natten till den 3 februari för sex år sedan.

Ante var på väg söderut på riksväg 30 från Ingelstad mot hemmet i Tingsryd. Det snöade och vägen var hal, så Ante saktade in bilen när han närmade sig en plats där han visste att det fanns gott om älg. Då skimtar han en liten figur på vägens vänstra sida, och längre ut på ängen kan han se ett jättelikt svart föremål hänga i luften.

Förvånad stannar Ante bilen bara för att upptäcka att gångtrafikanten som han sett har försvunnit.

– Min första tanke var att jag måste ta en bild av föremålet, berättar Ante, när jag tillsammans med Håkan Sterner träffar honom i mars i år.

– Jag stampade gasen i botten och åkte hem för att hämta kameran.

När Ante kom tillbaka till platsen, var klockan närmare halv två. Men föremålet var borta, och besviken fortsatte Ante norrut för att vända i en korsning längre fram. Då får han plötsligt syn på föremålet igen, bromsar men får sladd och blir stående med lyset rakt mot föremålet. I ett försök att fly fastnar han med bilen i en snödriva.

– När jag öppnade bildörren, tog en varelse tag i mig och nästan lyfte mig ur bilen. Jag bara skrek, berättar Ante, som försökte springa därifrån. Efter en kort strid fångades han in och tappade medvetandet. Men innan allt blev svart, minns Ante hur han släpades mot farkosten och hur en långträdare passerade platsen.

– När jag vaknade, satt jag i min egen bil, jag var kall och blöt och det stack i händerna på mig. Sedan har jag ett svagt minne av att jag pratade med någon som jag senare fick veta var polisen. Därefter minns jag inget förrän jag vaknade på Sankt Sigfrids sjukhus i Växjö.

"Bengt Johansson"

Efteråt visar det sig att de två polismän som larmats till platsen, gjort så efter ett telefonsamtal från en "Bengt Johansson från Kristianstad". Denne

Clas Svahn

"Bengt Johansson" rapporterade, enligt Växjöpolisens promemoria från den aktuella kvällen, att han sett en bil med avslagen belysning stå på vägen och, för att citera rapporten ordagrant: "Över bilen svävar ett svart föremål".

"Bengt Johansson" hade varit på väg söderut i riktning från Växjö mot Tingsryd, när han upptäckte bilen med föremålet ovanför sig. Och enligt rapporten blev "Johansson" då så rädd att han vände om för att ringa till polisen från en telefonkiosk i Väckelsång.

Men patrullen från Växjöpolisen hittade aldrig "Bengt Johansson", och trots grundliga efterforskningar och samtal med tolv olika Bengt Johansson i Kristianstad har jag inte heller kunnat spåra honom. Mycket tyder på att namnet är påhittat.

Vem det än var som ringde, så kunde poliserna snart konstatera att det föremål som mannen beskrivit var borta. Kvar i bilen satt dock Ante Jonsson, förvirrad och skrämmd. Han skakade våldsam och poliserna kunde inte få honom att minnas vad han hade varit med om.

Polisrapporten konstaterar också att "hans muskler i armar och händer var mycket spända, fingrarna var krökta som klor", och man beslutade att föra Ante till Växjö centrallasarets medicinska klinik dit han anlände tio minuter i tre på morgonen.

Psyisk chock

Läkaren som tog emot Ante, konstaterade att han var mycket chockad, hyperventilerade och hade stirrande blick. Också här lade man märke till hur Antes fingrar var krampaktiga. Läkaren gav Ante en spruta valium och försökte sedan få kontakt med honom.

Men Ante hade inte kommit ur sin psykiska chock och talade bara kort med läkaren. På frågan om han hade varit med om något hemskt, svarade han ja liksom om han kände sig rädd.

När medicinjouren var klar med Ante, fördes han i ambulans till psykmottagningen på Sankt Sigfrids sjukhus i Växjö, där han fick stanna i några dagar – en tid som Ante själv liknar vid en enda lång scen ur filmen "Gökboet".

Så här långt finns det mesta dokumenterat. Det är ställt utom allt tvivel att Ante Jonsson varit med om något mycket skrämmande på vägen den här natten. Att simulera de kramper och det chocktillstånd, som såväl polis som läkare kosntaterade, måste ses som utslutet. Krampen i händerna tyder på att

På väg från stranden till Torsjön, bara ett par hundra meter från den starkt trafikerade riksvägen. Det är här som Ante Jonsson möter Jenny. Det är hit han åker när han ska ge sig ut på sina resor. Foto: CLAS SVAHN

Ante hållit fast sig i något, kanske i ratten.

Inne i skeppet

Det är först på sommaren 1986, två och ett halvt år efter händelsen, som Ante får veta vad som egentligen inträffade på vägen den där vinternatten. I ett samtal med Jenny, som han noggrant skriver ner, får han veta att han blivit ombordtagen på farkosten efter att ha kämpat för sitt liv på vägen utanför.

Svårt chockad fördes han ombord, och ett tag var hans hjärta nära att stanna. För att rädda Antes liv placerade hans kidnappare honom i en tryckkammare samt kopplade några ringar kring bröstet och midjan. Besättningen tog också prover av Antes hår för att "se hur långt sammanlagt liv" han har haft; tidigare reinkarnationer kunde också mätas. De tog också ett prov från Antes hud för att bestämma fysisk och psykisk kondition.

Efter denna behandling tvingades besättningen släppa av Ante igen, eftersom en annan bil varit nära att upptäcka dem.

Så långt Antes egen beskrivning av vad som hände ombord.

Behandlad som barn

Konstigt nog är det inte bara resorna och drömmarna som visar sig svåra att kontrollera. Även så konkreta händelser som polisens ingripande på natten ställer till problem för en undersökare.

Av någon anledning har de inblandade poliserna nämligen ändrat sin historia efter hand. Dessutom påstår de saker som Ante säger är ren lögn. Bland annat säger poliserna att de skulle ha hittat ett teleobjektiv i fodral liggande utanför Antes bil (Ante själv svär på att han aldrig har haft ett sådant fodral) och att de låste bilen när de lämnade platsen för att ta Ante till sjukhuset (Ante säger att bilen inte gick att låsa).

Varför dessa detaljer, som är till synes helt oväsentliga, skulle förvanskas är inte lätt att säga.

Intresset från polisens sida höll emellertid i sig – kanske för att händelsen inträffade i ett känsligt militärt område, mycket nära en krigsflygplats omgiven av fort och bunkrar.

Redan samma dag som Ante Jonsson fick lämna Sankt Sigfrid, där han behandlades som ett barn, tog kriminalpolisen i Växjö kontakt med honom för en vallning på platsen.

I över en timma förhöordes Ante samtidigt som en polisman mätte upp platsen, skissade och antecknade. ➔

Ante Jonsson ger ett stabilt och gott intryck. Trots sina fantastiska upplevelser lever han ett normalt liv. Foto: CLAS SVAHN

Den film som Ante hade i sin kamera, hade tidigare beslagtagits, och det var först efter många påstötningar som han fick tillbaka den.

Detta var alltså inledningen, och så här långt pekar allt på att Ante verkligen varit med om något som gjort honom mycket uppskakat. Men vad hade han egentligen sett?

Konstiga drömmar

När jag och Håkan Sterner diskuterar vad som hände på vintervägen, bekräftar Ante att han blev ombordtagen på farkosten och att han var nära att dö där. Skräcken över vad som höll på att hända honom gjorde att hans hjärta nästan stannade. Endast tack vare återupplivningsförsök från varelserna räddades han till livet.

Detta skulle förklara varför han var i så dålig kondition, när poliserna hittade honom.

Sedan började "drömmarna".

Redan en månad efter händelsen på vägen började Ante föra noggranna anteckningar över ovanliga "drömmar", och natten till den sjätte mars 1984 fick han den första riktiga kontakten. Men det skulle dröja till den 26 april innan han fick följa med ombord på en farkost igen.

Under resorna har han ofta fört långa samtal med framför allt Jenny. Han har varnats för ett kommande kärnvapen-

krig och fått en skymt av hur det kan komma att gestalta sig – och när det kan inträffa. Ante vägrar dock att säga något mer om detta.

Han har också umgåtts med Jenny, badat, ätit och träffat hennes bekanta.

Sedan den första händelsen har Ante prantat ner flera hundra A4-sidor med upplevelser. Själv tror han att han har förts till tre eller fyra olika platser utanför vårt solsystem. Men var han har varit vill han inte gärna spekulera i.

Under sina resor har han mött flera olika människoliknande varelser, en som han kallar "halvapan", en annan som fått namnet "granätaren" och en tredje med smal kropp och långa armar.

Och så Jenny.

"Jenny"

Det är Jenny som är orsaken till alla händelser. Det är hon som har valt ut Ante. Hon är vacker och klok och lätt att tycka om. Ibland har Ante svårt att skilja henne från en ungdomsförälskelse som han har haft svårt att glömma. Utan tvekan utgör Jenny den verkliga centralpunkten för hela Antes "drömvärld". Nyckeln till att förklara Antes upplevelser finns att söka hos henne.

Resorna med Jenny till andra världar är fyllda av frågor från Ante. Svaren han får är ofta undvikande och ope-

cisa. Men han säger ändå att han upplever deras diskussioner som oerhört viktiga.

Antes dragning till Jenny är stark, och för honom är hon lika verklig som någon människa på jorden.

När vi diskuterar dessa resor poängterar Ante att han inte är säker på hur verkliga hans upplevelser egentligen är. Givetvis är de verkliga för honom själv, men han har svårt att dra en klar linje mellan dröm och icke dröm.

– Det kan ju vara en dröm. Jag kan inte komma ifrån det, säger han. Men jag kan heller inte komma ifrån att det verkligen har hänt. Jag vet inte riktigt vilket ben jag ska stå på ibland.

CS: Hur har din familj reagerat på det här?

AJ: I början visste de bara om det första som hade hänt. De andra upplevelserna visste de inte om. Jag försökte hemlighålla det så mycket det gick. Men till slut gick det inte längre. Jag var ju tvungen att berätta innan jag gav ut boken också. Sedan har vi pratat om det mer och mer. Min fru säger att "bara de inte kommer och frågar mig någonting, för jag vet inget". Så jag brukar alltid bestämma tider med tidningarna när hon jobbar.

Men annars är det inga problem.

CS: Är du inte förvånad över att det har gått så smärtfritt?

AJ: Jo, det är jag. Jag trodde det skulle bli ett himla ramaskri. OK, det gnölades lite i början, men efter bara ett par dagar var det borta.

CS: Det måste ju ändå vara en konstig situation för din fru att leva ihop med en person som dig.

AJ: Ja, jag har själv funderat på hur jag skulle ha reagerat i samma situation, om det hade hänt henne. Jag skulle ha sagt att hon var knäpp i huvudet. Det hade jag sagt utan vidare. Så det förvånar mig att inte hon har sagt det. I början tyckte hon att det måste ha slagit om för mig.

Nej, hon sa inte det heller utan hon sa att "du måste ha drömt det här".

CS: Den tanken var du också inne på ett tag.

AJ: Ja, bitvis är jag det än.

CS: När jag pratade med dig 1986, kallade du allt för drömmar rent ut.

AJ: Vissa saker kan jag säga fortfarande att jag tycker är drömmar. Men jag vill inte säga varken det ena eller det andra, för jag vet inte. Jag vet inte riktigt egentligen vad det är.

CS: Vad är det som gör att du inte kan känna dig säker på om det är dröm eller verklighet?

AJ: När vi sitter här och pratar som nu, så existerar en massa saker runt

omkring. Men just när det här händer, så existerar ingenting förutom det som händer mitt emot mig. Ändå är det så pass verkligt.

CS: Det blir en förändring av din verklighetsuppfattning.

AJ: Ja, på något vis.

CS: Händer det här även under dagtid?

AJ: Ja, det kan hända precis när som helst. Det kan hända på morgonen, på middagen, på kvällen, på natten. Men mestadels så har det väl hänt framåt kvällen.

CS: Hur känns det just när det händer? Kan du beskriva vad som inträffar?

AJ: Det börjar krypa i hela kroppen. Jag vet inte hur jag ska förklara det. Det är något som rör sig inne i mig. Både i huvudet och i kroppen.

Det slår aldrig fel. När det här kommer så en eller två eller tre dagar efteråt händer det någonting.

CS: Har du kvar den där ihållande känslan ända fram tills det händer?

AJ: Nej, den går över. Den kan bara kännas en kväll eller en dag. Sedan kan det gå ett par dagar då jag inte känner någonting. Så helt plötsligt händer det. Men under tiden känns det inget, och inte efteråt heller.

CS: Känner du då att den här verklighetsförändringen kommer gradvis, eller kommer den väldigt snabbt?

AJ: Den kommer snabbt. Det händer ofta när jag sitter framför TV:n. Det lustiga är att jag känner det alltid nere i tårna. Precis som om du tänker dig att någon tar dig på benet och fortsätter uppåt. När det har kommit hit upp (ungefär i höjd med bröstkorgen) då vet jag att det händer.

Men det börjar alltid mellan stortån och den andra tån. Det låter knäppt, men så är det.

Jennys terapi

Så berättar Ante något som han aldrig tidigare sagt. Vid sidan av att han skriver ner allt som händer honom under resorna och kontakterna med Jenny har han, på hennes inrådan, börjat teckna ner sina egna ungdomsminnen – minnen som dyker upp tack vare kontakterna med Jenny, ibland smärtsamma, ofta ljusa. Så här kommenterade Ante själv mina frågor när vi träffades:

CS: Känns det skönt att skriva om ungdomen, tycker du?

AJ: Det finns grejor som jag tycker är jävliga.

CS: Men känns det bra att det flyter upp till ytan?

AJ: Ja, det gör det faktiskt. Det måste jag säga.

CS: Det blir någon form av terapi som du får av henne?

AJ: Ja, det verkar nästan så. Det är ju grejor jag inte haft en tanke på, som helt plötsligt börjar komma fram.

Kanske är det denna terapi som hela händelsen egentligen har syftat fram till. Kanske är allt som hänt ett sätt för Ante att komma till rätta med sina egna minnen och sina egna truman. Det är inte lätt att säga.

Det finns ju faktiskt en hel del fysiska och påtagliga delar av historien också. En av dem överraskade Ante oss med.

Rymdstenen

Efter någon timmas samtal nämner Ante plötsligt att han har en sten inlåst i ett bankfack. Stenen hade han hittat i sin ficka efter en av sina "resor". Han är inte säker på var den kan ha kommit ifrån, men tycker att den liknar de stenor han sett på den strand som han och Jenny badat vid några gånger.

Från en strand på en annan planet.

Dagen efter plockar han fram stenen och visar oss. Den är stor som yttersta leden på en tumme, gulaktig med ljusare inslag och mjuk att känna på, även om en del skrovligheter förstör en annars perfekt yta.

När jag sitter med stenen i handen, kan jag inte låta bli att tänka på Eugen Semitjov som nästan 20 år tidigare varit i samma situation. Då var det Gösta Carlsson, "Pollenkungen", som lät Semitjov känna på den sten av kvarts som han hittat på marken efter den diskusformade farkosten.

I sin bok "De otroliga tefaten" skriver Semitjov: "Den fysiska beröringen gör det bara svårare att tro att den skulle ha kommit från en annan värld."

Och Semitjov hade rätt i sina tvivel. Stenen som Gösta Carlsson gav honom, var bara en slipad kopia – en förfälskning om man så vill. Den verkliga ligger fortfarande i ett bankfack. Men detta fick Semitjov aldrig veta.

Om Antes sten är riktig går inte att avgöra. När vi skiljs åt, försvinner den in på banken igen. Och Ante själv är inte säker på dess ursprung. Den kan ju ha hamnat där på andra vägar än genom hans resor.

Mycket arbete

Den här artikeln har bara snuddat vid några av de händelser som gör fallet Ante Jonsson till ett av de mera kom-

plicerade i svensk UFO-historia. Här handlar det inte bara om sant och falskt.

Det finns också flera intressanta paralleller till andra svenska UFO-fall, speciellt till Gösta Carlsson.

En mängd uppgifter återstår att följa upp och att kontrollera.

• Vem var det egentligen som ringde och larmade polisen?

• Vilken roll har myndigheterna spelat?

• Vad är det för "personliga grejor" som Ante inte vill berätta om?

• Hur har Antes uppväxt och personliga förhållanden påverkat upplevelsena?

• Vad händer med Antes kropp när stickningarna kommer och han slutligen får en kontakt?

Att undersöka fall där en person säger sig ha blivit ombordtagen på en farkost, erbjuder mycket speciella problem, inte minst för undersökaren själv. Det är alltid frestande att välja bort de delar som verkar för fantastiska eller unika och att forma vittnesberättelsen till att passa den egna idévärlden.

Den faran beskriver en annan som säger sig ha blivit ombordtagen, nämligen amerikanen Whitley Strieber, så här i Ed Conroys bok "Report on Communion":

"Ombordtagningsfallen, som de verkligen inträffar, är betydligt mera sällsamma än UFO-litteraturen ger sken av – betydligt rikare, betydligt viktigare, betydligt mera fyllda med innebörd om människans natur och framtid."

Filtret genom vilket fallen passerar, är vi ufologer. Här krävs en stor öppenhet, en mjuk lyhördhet och ett gott ömdöme för att göra dessa fall rättvisa.

Är detta en sten från en annan värld? Ante visar upp den lite spräckliga stenen som han hittade i sin ficka efter en av sina resor. Foto: CLAS SVAHN

Gott intryck

Och vilka uppgifter är då intressanta? Ante själv givetvis.

Ante Jonsson ger ett mycket samlat och gott intryck. Hans fritidsintresse är att bygga komplicerade modeller av gamla hus eller möbler till dockskåp. Han är skicklig med sina händer. Sedan han fick sluta på sitt förra arbete efter en hjärtinfarkt i februari 1986, har han börjat göra affärer med antika möbler, ett område som intresserar honom mycket.

Ante är också mycket ödmjuk inför de händelser han påstår sig ha varit med om. Han drar inga förhastade slutsatser, även om han håller mycket för sig själv.

Detta är viktiga delar av undersökningen. Men allt som vi inte vet ännu, allt som kan tala till Antes nackdel och allt som han inte vill berätta – hur ska vi kunna bedöma det?

För att förstå vad som egentligen håller på att hända Ante Jonsson krävs en mycket noggrannare undersökning. Frågan är om det någonsin går att nå ett fullständigt svar. Själv har jag inget färdigt svar på frågan vad som egentligen är sant i fallet.

Sune Hjorth

En som påstår sig ha undersökt fallet Ante Jonsson är sundsvallsläraren Sune Hjorth. I själva verket består hans insats i att ha torgfört sina egna Adamski-inspirerade idéer i en bok som utkom i höstas, en bok som placerar Ante i bakgrunden och inte hjälper läsaren att förstå komplexiteten i hans berättelse.

När jag tog upp Sune Hjorth med Ante Jonsson, blev Ante närmast förbaskad och berättade hur Hjorth utövat en ren telefonterror för att få Ante att ställa upp på hans bokidé. Sune Hjorth har heller aldrig träffat Ante, hur otroligt det än kan låta.

Här följer ett ordagrant utdrag av vårt samtal om Sune Hjorth:

CS: Var han (Hjorth) nere och träffade dig också?

AJ: Nej, KONSTIGT NOG! Det har förundrat mig att han aldrig tagit kontakt med mig personligen. För det har jag väntat på länge att han skulle göra. Men icke. Han har sagt att vi skulle träffas och jag har gett honom tider när jag har varit i Stockholm, men då skulle han alltid göra än det ena och än det andra och det passade inte. Sedan har jag gett fan i det. Så vi håller bara kontakt med telefon.

CS: Är inte det väldigt konstigt?

AJ: Jag tycker det är konstigt att han inte på något vis försöker så vi kan träffas. Han har sagt det, men mer har det inte blivit. Vi har i alla fall gett ut en bok tillsammans. Jag har försökt men han har inte haft tid.

Om boken

CS: Är du nöjd med resultatet nu?

AJ: Både ja och nej. Det står ju ingenting egentligen om de där privata grejerna. I och för sig så gör det inget. Men jag tycker inte om boken ändå. Ska jag vara ärlig, så ska jag säga att det han har skrivit, Sune, det stämmer inte riktigt med mina upplevelser. Vad han nu har fått det här ifrån, vad han grundar det på, vet jag inte.

CS: Det du säger nu kommer inte fram i boken.

AJ: Nej, det gör det ju inte, för det tog Sune Hjorth bort helt enkelt. Han säger det varje gång de kommer och ska intervjua mig för någon tidning: nu får du inte nämna något om att det kan vara drömmar. Du måste hålla fast vid det som står i boken.

Och han har gjort likadant i tidningarna när han har skrivit. Till en tidning, som var hemma och intervjuade mig, sa jag att det var vissa saker som jag inte var riktigt säker på, det kan vara en del drömmar. Så det skrevs ju i tidningen. Då var han sur länge. "Du får inte under några omständigheter tvivla på det som har hänt", sa han. Jag pratade med honom om sådana här saker så sent som i förra veckan. Då sa han: "Du får inte gå ut med att du tror att du drömmer. Du får inte tveka det minsta."

CS: Men vad skulle Sune Hjorth ha för rätt att hindra dig från att säga vad du tror?

AJ: Jag vet inte. Jag förstår mig inte på honom.

CS: Om du säger en sak, ska väl du stå för det själv.

AJ: Då är det jag som ska stå för det. Det har jag sagt. Jag står för allt jag har berättat. Vill han ändra något, får han väl göra det, bara jag slipper höra någon sedan.

Liv på andra planeter

CS: Sune Hjorth är ju bergfast övertygad om att det finns liv på andra håll i vårt solsystem. Har han tagit upp det med dig?

AJ: Han kommer med så konstiga saker om att jag ska ta reda på om det finns liv på månen, Venus och alla jädra ställen. Han mer eller mindre

tvingar fram att det finns det. Jag vet inte om han har några tvångstankar att det måste vara så.

CS: Har du kunnat bekräfta något sådant åt honom?

AJ: Nej, det har jag inte kunnat göra. CS: När jag träffade honom i Stockholm under UFO-Sveriges riksstämma i mars, sa han att han genom dig har fått veta att det finns liv på andra planeter i solsystemet. Stämmer det?

AJ: Det har jag aldrig sagt. Han har väl läst en hel del antagligen. Han skickade papper om den här som hade varit på månen, den här..., vad var det han hette...

CS: Adamski.

AJ: Adamski var det ja. Han skickade papper på vad han hade skrivit och där stod det att det fanns liv och det var vatten och växtlighet. Då ville Sune att jag skulle bekräfta det. Men, sa jag (skratt), det kan jag ju inte göra. Inte mer än den karta jag ritade av. Den visar att det skulle finnas liv på andra planeter men inte i vårt solsystem. Det har jag aldrig sagt. Var det här skulle finnas någonstans, det vet jag ju inte heller.

Men Sune har förvrängt det här lite på en del ställen.

Var gång han ringer, kör han ju benhårt med Adamski. Det bara är så. När han berättar något som han har läst, så tvivlar han aldrig på något. Inte på något. Allt han läser är sant.

Jag sa till Birgitta (AJ:s fru) en gång: fan jag skulle ju kunna koka ihop vad jag vill och han går på det.

Nya upplevelser

CS: Men någon gång måste du väl fundera på vad du ska göra med alla de nya anteckningar som du har liggande? Sådant som har hänt sedan boken kom ut.

AJ: Jag får se vad jag gör med det. Men jag har ju blivit besviken på den här boken, så jag ger inte ut det.

CS: Aldrig?

AJ: Nej, jag tror inte det. Sune fick några i början, men sedan sa jag stopp. Det händer inget mer, sa jag bara.

Resultatet av Sune Hjorths insats inom UFO-området har alltså blivit att den person han satte sig i sinnet att skriva om, nu tagit avstånd från honom, inte därför att Hjorth kommit med några avslöjanden, utan för felaktigheter, tjat och förvanskningar.

Följden har blivit att Ante Jonsson nu håller det mesta som händer för sig själv. Ett dystert facit som försvårar en verklig utredning av fallet.

ÖRTLÄKEKONST FRÅN ANTIKEN ÅTERUPPLIVAD

Unika örtteer, framställda av RAUL AMON i Jugoslavien enligt Eldens Lära, en filosofisk tradition från antiken. Behandling med dessa teer har gett märkliga resultat vid olika sjukdomar. Endast allmänt använda, ofarliga läkeörter ingår. Teernas hemlighet är blandningsförfarandet.

Redan nu används teerna av flera naturläkare och två skolmedicinska läkare i Sverige. Just nu pågår två vetenskapliga studier på olika sjukdomar och resultaten hittills är mer än överväldigande.

ÖRNNENS VATTEN verkar renande på hela kroppen (för sänkning av måttligt förhöjda blodfetter, normaliserar vikten) samt stärkande och stimulerande på njurar och galla. Av Socialstyrelsen registrerat naturmedel reg nr 89-5036. Har ej genomgått för läkemedel föreskriven kontroll. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

FJÄLLVATTEN rekommenderas för nervsystemet (lindrig oro, tillfällig trötthet, lindriga spänningstillstånd av känd orsak, nervöst hjärta som inte beror på organiskt fel, förhöjt blodtryck) samt andningsvägarna (tillfällig irritation i övre luftvägarna). Av Socialstyrelsen registrerat naturmedel reg nr 89-5037. Har ej genomgått för läkemedel föreskriven kontroll. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

HYACINTVATTEN är förknippat med Eros i grekisk mytologi. Rekommenderas vid premenstruell syndrom (besvär före mens), hudbesvär: vårtor, lindrig akne, kvisslor m m. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

SJÖVATTEN. För att säkerställa optimal effekt rekommenderas Sjövatten som inledande grundbehandling. Rekommenderas vid inflammationer, lindrig yrsel, lindrig huvudvärk och migrän, lågt blodtryck och förbättring av allmäntillståndet i kroppen. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

FENIXVATTEN är ett idealiskt medel för snabb aktivering av er skönhet. Renar och förskönar ert ansikte (akne, finnar, antirynek, etc). Är också känt som AFRODITES VATTEN. Medlets påverkan vid graviditet är okänd.

Varje förpackning innehåller tepåsar för en månad. En tepåse tillagas i 7 dl vatten, som då räcker i två dagar. Man dricker teet 3 gånger per dag 1 timme före maten, kallt eller rumstempererat, utan socker eller mjölk.

De terapeuter som börjar använda teerna i sina behandlingar får också lära sig hur man klassificerar sjukdomar (alla sjukdomar delas i tre olika grupper) och hur man ökar människornas inre styrka och minskar inre svagheter.

Just nu pågår två stora vetenskapliga studier på teernas terapeutiska verkan vid många sjukdomar. Resultaten hittills är märkliga. Under 1990 kommer resultaten att publiceras. Vi kommer också att få rapporter från de svenska läkarna och terapeuter.

Några röster om Raul Amons antika teer:

Siw Kihlgren, terapeut, Ängelholm:

"Efter tre månaders erfarenhet av Hyacint-, Fjäll- och Örnens vatten vill jag påstå att jag är mer än överväldigad – *ju sjukare patienten är desto snabbare verkar teerna*. Tre av mina patienter fick inte den hjälp som förväntades men idag vet jag att de först skulle ha haft en månad med Sjövatten. Med detta vatten i min hand, hoppas jag att kunna hjälpa mina patienter till 100%".

Ester Linér, Norrköping:

"Jag har det senaste året lidit av kärlekskramp. Jag har fått läkarbehandling, som inte minskat min yrsel och andfåddhet. Efter att nu druckit Sjövatten och Fjällvatten av era teer, *så har en påtaglig förbättring skett*. Min yrsel har minskat och min kondition har förbättrats".

Ray Beatty, Norrköping:

"Jag vill tacka dig för örteet Hyacintvatten. *Bara efter två dagar blev jag mycket bättre*. Jag behöver inte längre springa på toaletten två till tre gånger per natt. Tack ännu en gång".

Anne Säynäjäkangas, Gävle 24 år:

Jag har sedan ettårsåldern haft stora problem med eksem på stora delar av kroppen och i ansiktet. Jag har använt cortison och alla andra sorters läkemedel utan resultat, under många år. Jag blev rekommenderad att prova Sjövattente. Redan efter några veckor blev jag mycket bättre, och nu efter ett par månader är jag helt frisk.

Sune Hedin, Hagfors:

Jag har i över 10 år varit svårt nervsjuk. Efter 3 månader med Sjövatten först och sedan Fjällvatten har jag fått förbättring för första gången på 10 år.

Gina Andrén, Norrköping:

Efter otaliga försök med olika preparat fick jag ändå inte bukt med min hy. När jag fick prova teet Fenixvatten, kunde jag aldrig ana att det skulle ge så positiva resultat och så fort! Nu är utslagen helt borta.

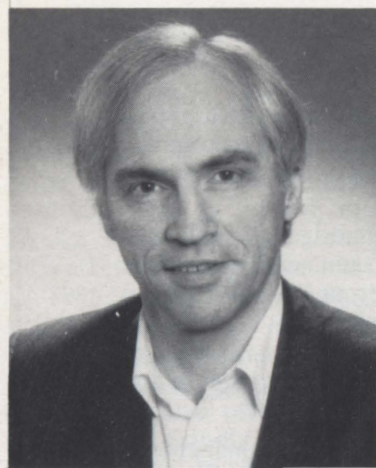
Naturläkare och terapeuter som redan använder teerna i sina behandlingar

1. Siw Kihlgren, Ängelholm 0431-188 00
2. Börje Moberg, Strömstad 0525-205 33
3. Bengt Sebernby, Åsarum 0454-218 42
4. Jörgen Åsvärd, Hyltebruk 0345-111 24
5. VEDA LILA, Johan Ljungsberg, Stockholm 08-702 94 32, 664 77 29
6. Hälsobutik, Bosse Lenngren, Norrköping 011-16 81 30
7. LISS WALLIN, SALONG, Stockholm 08-31 91 20

Utöver dessa antika teer har vi också fem olika badörtsblandningar som är bra för besvär i rörelseapparaten m m. Det går bra att beställa katalogen.

Priset på antikens teer är 340:- och vid köp av två får du 50:- rabatt plus fraktfritt, vid köp av tre 120:- rabatt plus fraktfritt. För terapeuter andra priser.

För detaljerad information kontakta MAXI ELIT, Box 1432, 600 44 Norrköping tel: 011-13 10 68.

Jan Erik Sigdell

Svar till Sven Magnusson

Kätterska tankar om regressioner samt några övertygande fall

Jag vill här först skriva några kätterska tankar om Sven Magnussons artikel "Fantasi, inte reinkarnationens minnen" i Sökaren 1/90 (sid. 4-7) och sedan beskriva övertygande fall som man har skildrat i en australisk TV-film.

Nils-Olof Jacobsons experiment

Försöksledaren skrev alltså själv: "Det synes mig sannolikt..." Att försöka få detta "sannolika" att se ut som *bevis* är väl knappast rättvist. Varför skulle det vara omöjligt att försökspersonen fyllde i där inte *minnet* räckte till, eller att hon omedvetet drog paralleller, associerade eller blandade ihop. Enligt regressionsförsök där vi tar reinkarnationens möjlighet på allvar – som hypotes – skulle de flesta av oss idag känna några själar som vi redan har haft att göra med i andra liv. Kanske har vi nu träffats på nytt därför att något inte är avslutat mellan oss – det rör sig ofta om försoning eller förlåtelse. Offer och gärningsmän kanske finner varandra igen, men också själar som varit tillsammans i vänskap och kärlek. Kunde inte – bara som en möjlighet! – ett eller annat namn härlett ur hennes nuvarande liv ha blivit så, därför att hon omedvetet kände igen samma själ som då, men i en ny kropp? Och om – rimligtvis – sådant måste tas i betrak-

tande som *möjligt* (hur dåligt det än må passa in i ens världsbild), hur står det då till med bevisvärdet? Ser det då inte snarare ut som en strävan att bekräfta en förutfattad mening? Varken det ena eller det andra kan strikt bevisas och tron – både för och emot! – har sin oundvikliga plats.

Att vilja upphöja indicier till "bevis" är knappast rättvist. Men visst finns det övertygande fall – jag skall återkomma till några nya sådana. Allt kan dock nedvärderas för den som så vill.

Ian Stevenson

Även Stevensons mening är hans personliga. Namngivelsen "Versailles" i hans exempel är ju ett motindicium, men är den också ett *motbevis*? Varför skulle inte försökspersonen ha kunnat ta till namnet genom association med vad han vet idag? Eller varför skulle inte redan då någon verksamhet ha funnits i Versailles utan att det var regeringscentrum? Eller kanske det ändå inte var under korstågstiden, trots allt? Man kan faktiskt förväxla de många medeltida perioderna, framför allt genom sammanblandning med dagens skolkunskap. Man visste ju inte då hur perioden kallas idag! Ärtal kan också blandas ihop eller siffror kastas om. Vissa frågor torde faktiskt kunna provocera associationer.

I samma anda som tendentiös bortförklaring av regressionsupplevelser

kunde man mot referatet av Stevensons arbete (Sökaren 1/90, sid. 8-9) – om man vill! – invända, att barnen kunde ha fått informationerna på utomsinnlig väg eller omedvetet från de dödas själar, ja kanske att de rent av hade blivit besatta av dem. Kan man i samtliga fall *fullständigt utesluta* att de aldrig kan ha hört någon berättelse om de personer de sade sig ha varit, även om det är osannolikt? Gör man sig mödan, kan man säkert även här "motbevisa" en hel del. Men här är det ju förstås fråga om en auktoritet...

Varför får det vara sant bara på det ena sättet, men inte på det andra?

Fakta upplevs som oväsentliga

Vid regressioner försöker vi naturligtvis pröva uppgifter som inte passar ihop. Vi frågar på nytt längre fram, vi frågar "hjälparen" (se min artikel i Sökaren 1/90), vi söker verifikationer och omprövningar. Vi kan t. o. m. gillra vissa fällor för en möjlig fantasi (men det är sällan som någon fastnar i dem). Dessa saker rättar då ofta till sig och sammanhangen klarnar.

Två exempel. En dam såg sig, i första scenen, åka bil i 1800-talets början. Längre fram gick vi tillbaka till den scenen. Då satt hon i hästskjuts. Vi utlämnar inte felaktiga detaljer åt vår skadeglädje, utan ger det omedvetna

jaget en rättvis chans. En annan kvinna reste från England till Österrike på 1700-talet: "Hur?" – "Med tåg." Senare, hos "hjälparen": "Det där med tåget kan ju inte stämma. Bed din hjälpare förklara." Det var med hästdroska, men hon ville inte gå in på den besvärliga färden, utan projicerade in något som gjorde resan lättare. Att sådant som är naturligt för oss idag projiceras in i scenen är inte helt ovanligt. Det bör betraktas som metodiskt fel om sådana möjligheter inte beaktas och chans att rätta till inte ges.

Själen tycks uppleva fakta som oviktiga. För den spelar det uppenbarligen mindre roll när och var något hände än hur och varför det upplevdes. Frågor efter detaljer upptas ofta som frågor om oväsentligheter. Detsamma gäller ju vid förträngda barndomstraumata. Alla frågor efter datum och exakt klockslag, efter precis var personen som barn ramlade i vattnet och hur djupt han sjönk, är ju helt irrelevanta när det gäller att hjälpa klienten att övervinna sin rädsla för havet. Det enda som är viktigt är vad han upplevde och vad han därvid kände, vad som försiggick inom honom och att han lever ut detta i regressionen.

Vårt intellekt är däremot faktagirigt. Ibland gläder det sig särskilt åt felaktiga detaljer – "Skönt, då behöver jag ändå inte tro på det!" Intellektet – "ögonen" i rävens hemlighet (Sökaren 1/90 sid. 39) – är också det största hindret mot djupare inre upplevelser och binder oss till det materiella. Sådana upplevelser kan bara nås när intellektet kan skjutas åt sidan.

Men vi skall ju vara så vetenskapliga – och ser inte skogen för bara träd. Vi glömmer att vi har med människor att göra, människor med mänskliga svagheter, men som har problem – som de söker hjälp med. Kan regressionen ge sådan hjälp, är detta väsentligare än alla historiska detaljer.

Jane Evans och en viss strategi

Också i fallet Evans omdöps indicier till "bevis". Det faktum att hon kunde ha fått informationer ur förefintliga källor får "bevisa" att det *måste* ha varit så. En till synes oöverbinnerlig strategi träder fram:

- Antingen finns inga informationer om den upplevda personen. Då "måste" det vara fantasi...
- Eller sådana uppgifter finns tillgängliga idag. Då "måste" för-

sökspersonen ha haft tillgång till dessa källor...

För reinkarnationen får ju inte vara sann. Den hotar nämligen en etablerad världsbild. Eller den får bara lov att framträda som möjlighet i sällsynta fall, så att vi kan fortsätta att tro att åtminstone de flesta av oss inte behöver komma tillbaka. Bara några enstaka fall – nå, det kan ju gå an. Då behöver vi kanske ändå inte känna oss så obehagligt ansvariga för våra handlingar...

Visst finns det falska mynt och visst vet vi hur de kan förfälskas. En sådan strategi vill få det att se ut som om därför *alla* mynt vore falska. Detta liknar den skicklige advokatens strävan att få den oskyldige dömd, antingen för att stärka sitt eget rykte som advokat eller för att han inte tycker om den anklagade. Han ignorerar eller nedvärderar systematiskt de vittnen som inte tjänar hans syfte. (T. ex. Helen Wambach.) Han utnyttjar alla felaktiga detaljer och motsägelser till sin fördel. Vad vi många gånger har sett i TV har också otaliga gånger varit verklighet. Med skicklig argumentation manipuleras en hel jury... eller en läsekrets.

Helen Wambachs bok "Reliving past lives" (Bantam, New York) är en enastående statistisk studie. Läsaren må ta del av den och bilda sig en egen uppfattning.

Regression och problemlösning

Vad säger då Magnusson om följande exempel ur min egen erfarenhet. En man som under ett tiotal år lidit av nästan daglig migrän upplevde hur han blev hängd för över 100 år sedan samt hur han fick sin skalle krossad i ett medeltida krig. Efter regressionen har han nästan aldrig mera haft huvudvärk! Vad är här väsentligt! Hans bot eller exaktheten i detaljer? Och om det bara vore fantasi: hur kunde den då leda till en så drastisk befrielse?

Eller kvinnan som trots alla tänkbara försök inte blev med barn. Ingen av de tre konsulterade gynekologerna kunde hjälpa henne. Hon upplevde sig som mor i medeltidens Frankrike och trodde sig vara skuld till barnens förskräckliga död. Hon fick nu klart för sig att hon inte var det. Det låg utanför hennes möjlighet att kunna ha hindrat det som hade skett. Tre veckor senare var hon gravid. Hon har nu redan två barn, nästan till läkarnas bestörtning. Är det inte en rimlig hypotes att hon

verkligen var den franska modern och först omedvetet vägrade att ta på sig ansvaret som mor igen idag, trots att hennes medvetna jag ville. Sådana motsägelser mellan det medvetna och det omedvetna jaget är f. ö. inte sällan orsaker till våra problem. När hon kunde släppa skuld känslorna, släppte också den psykosomatiska blockaden.

För allt detta räckte *en* regression som tog ca 3 timmar. Är det verkligen trovärdigt att ren fantasi eller någon form av symboldrama kunde ha lett till en radikal och nästan "plötslig" befrielse?

Fakta av dessa slag förbigås vanligen vid bedömning av regressionsupplevelser. Man håller sig hellre till rent experimentella regressioner där problemlösning inte är målet och där det kan vara särskilt givande att rota efter fel som kan vändas mot hypotesen och mot det som kanske visade sig stämma. Eller man gör försöket i den andan från början.

Ett av mina nyaste exempel är en kvinna med ständiga smärtor i svanskotorna. I upplevelsen föddes hon till vad som upplevdes som ett tidigare liv efter ett misslyckat abortförsök. Barnet blev genast ihjälslaget och det dödande slaget träffade den kroppsdelen. Med krossat bäcken dog hon kvalfullt. Efter regression har hon aldrig mera haft dessa smärtor. En 35-årig kvinna avvisade till den grad sin kvinnliga roll och kropp, att hon sedan 16 år inte längre menstruerade. Sex gav henne panikkänslor. Återupplevelsen av en fullständigt förträngd incestuös våldtäkt i barndomen var första steget till befrielse – menstruationen kom tillbaka! Resten klarades upp helt med scener ur (hypotetiska) tidigare liv. Hon är nu en helt ny och glad människa med sunt intresse och normala behov på det sexuella området. Här accepterar traditionellt tänkande förstas genast regressionen till barndomstraumat, men varför skulle det då vid resten plötsligt ha slagit om till bara fantasi? Var finns logiken i sådan bedömning?

Det är hemska saker som jag här har berättat. De är förstas bara de traumatiska upplevelsorna som orsakar själsliga "ärr" och leder till problem. Minnen av sköna händelser gör oss ju inga svårigheter. Just det hemska måste undanröjas ur själen och levast ut. Inte undertryckas utan släppas loss. Utgår vi från problem, är det därför nästan självklart att hemska scener dyker upp. Det som är förträngt och undanstökat i en mörk vrå av vårt omedvetna jag, för att vi skall slippa se det, har en märklig makt över våra reaktioner och

känslor. Tar vid mod till oss att ta fram det, se på det och leva ut de förträngda känslorna, kan befrielsen bli fullständig.

Själv har jag knappast sökt indicier för "mina" regressionsfall, annat än att befrielseeffekten i sig själv redan är ett indicium. Det väsentliga är ju att hjälpa. Också det misslyckas ibland, men lyckas ofta nog för att vara den väsentliga tillfredsställelsen med arbetet. Just misslyckandena kunde förresten också tas fram som "motbevis", om man bara förtiger de många fall där målet nåddes. Och i de senare många fallen: vad spelar där all intellektuell faktaexpertis för roll? Det väsentliga är ju redan uppnått! Resten blir mera som en strid om kejsarens skägg och hjälper på intet vis klienten.

Fyra australiska fall

Som avslutning vill jag nu kort beskriva fyra prövade fall från Australien. En TV-film gjordes om dem och har även sänts i holländsk TV (jag har en inspelning). Schweizisk TV har blankt avvisat en petition med många underskrifter om att visa en "sådan" film. Kunde man få svensk TV till en mera balanserad reaktion? Filmen heter "Reincarnation" och gjordes 1985 av Soundsense Films i Sydney.

Man visar hypnotiska regressionser med fyra australiska kvinnor, utförda av Peter Ramster. Därefter reste man till de orter i Europa där de sade sig ha levat. De har inte ens varit i landet i det här livet. En talade ibland och förstod alltid frågor på franska, fast hon inte kan språket idag. Hos en annan märks tydlig skotsk accent, påfallande annorlunda än hennes nuvarande australiska, när hon skildrar sitt liv som manlig läkare och professor i Aberdeen. Alla upplevde först en okontrollerbar emotionell chock när de kom till det ställe där de hade levat i det andra livet.

Den franska adelsdamen hittade i sin nuvarande inkarnation ruinen av det slott där hon hade dött, instängd i ett torn. Hon fick med sina minnen ur regressionen vägleda gruppen och detta ledde rakt på ruinen. Tornet fanns kvar.

Den skotska läkarens beskrivning av hur universitetet såg ut då visade sig stämma exakt med gamla ritningar, fastän det idag är grundligt ombyggt. Dessa ritningar finns med säkerhet inte tillgängliga i Australien, utan endast i universitetets arkiv. Där har de legat oanvända, för ingen utomstående har visat intresse för dem tidigare. Hans namn hittades i gamla register.

En resolut australisk dam, som levde i Wales på 1700-talet, kunde heller inte hålla chockeffekten tillbaka. Hon sade sig ha levt i "Blauton" (svenskfonetisk stavelse), vilket enligt konsulterad språkexpert just är hur folk då torde ha kallat och uttalat Hornblotton (ortens nuvarande namn). Hon förbryllade genom att i regressionen använda ordet "tallet", som ingen förstod. Efter mycket letande fann man faktiskt ordet i en ordbok över medeltida engelska. Det betyder "loft" och saken var ytterst övertygande för den först skeptiska språkexperten. Hon hade också gjort en skiss av en sten på sitt dåvarande golv, som hade ett påfallande mönster. Huset är idag ett hönsstall. Efter att ha rensat bort hönsloften, fann man faktiskt stenen – och mönstret stämde! Också här hittade man nämnda personnamn i gamla register.

En fjärde dam i försöksgruppen upplevde hur hon som judisk flicka i Düsseldorf blev tagen till ett koncentrationsläger. Hon tycks till sist ha blivit vansinnig av all horror och dog den gången i ett förvirrat sinnestillstånd. Man gick inte in på för många detaljer, för att skona henne. I Düsseldorf visade sig allt vara ombyggt. Staden blev ju till stor del jämnad med marken och ser nu helt annorlunda ut. Trots att sökandet därför var svårt, fann man även här till sist övertygande överensstämmelser. Tilltalad på tyska i regressionen (som hon idag inte kan), blev hon skrämmd och reagerade med några få ord på ett språk, som med detta knappa yttrande inte kan identifieras. Det är i varje fall inte högtyska, men kan enligt min mening vara plattyska eller en annan nordtysk dialekt, eller kanske jiddisch. På grund av hennes starka reaktion stoppades språkförsöken, som i den franska adelsdamens fall var mycket övertygande.

Jag utlånar gärna videokassetten till Sven Magnusson för att kommentera denna imponerande skildring. Alla jag känner har upplevt den som synnerligen övertygande.

Märk väl att jag inte använder ordet "bevis". Det finns nämligen inga absoluta bevis i detta sammanhang. Att tala om annat än indicier kan inte betraktas som seriöst när det rör sig om reinkarnation. Begreppet "bevis" förutsätter nämligen, att samtliga möjliga alternativa förklaringar kan uteslutas till 100% – och detta är enligt min mening aldrig möjligt, vare sig argumentationen förs för eller emot reinkarnationshypotesen.

Genmäle

Jan Erik Sigdell frågar varför det skulle vara omöjligt att Nils-Olof Jacobsons försöksperson fyllt i, där minnet inte räckt till, och sålunda blandat äkta minnen av tidigare liv med fantasier. Det är kanske inte omöjligt, men Nils-Olof skrev att i försökspersonens berättelse om det tidigare livet blandades ständigt in namn och förhållanden från hennes nuvarande liv. Det var så mycket i transtalet som klart och otvetydigt kom från det nuvarande livet att han inte kunde föreslå en tolkning i överensstämmelse med reinkarnationstanken. *Det såg ut som om försökspersonen hittade på en berättelse om tidigare liv.* Och det är så det brukar se ut, när man tittar kritiskt på fall av den här typen. Professor Stevenson och professor Eysenck ansåg båda att i 95 procent av fallen har det som sägs under reinkarnationshypnos inget med föregående liv att göra. (De övriga fem procenten är "intressanta".)

Ian Stevenson nämnde Versailles som *ett exempel* på de många orimligheter som uppträder under regressionshypnos och som visar att det rör sig om fantasier. Den kände och kunskapsrike forskaren Stevenson, som har en mycket positiv inställning till reinkarnationstanken, tror alltså inte att man – med få undantag – genom regressionshypnos får veta något om tidigare liv.

(Det intressanta med de av Stevenson undersökta fall, där barn – utan hypnos – minns tidigare liv, som jag redogjorde för i nr 1 i år, är att forskarna endast med utgångspunkt från barnens uppgifter kunde leta sig fram till den person som minnena avsåg. Jag tycker att *detta* är ett indicium för reinkarnation. Däremot kan jag inte bedöma indiciets styrka. Andra förklaringar än återfödelse är tänkbara.)

Sigdell understryker att det i fallet Jane Evans endast rör sig om *indici* mot reinkarnationshypotesen, inte bevis. Enligt min mening är indicierna så övertygande att det praktiskt taget är fråga om bevis. Det har bland annat kunnat visas att en viss bok är källa till några av Jane Evans uppgifter.

En person "förs tillbaka till tidigare liv". Han upplever att han blev hängd, och detta löser ett problem för honom i det nuvarande livet. Reinkarnationsterapi har då varit en god terapeutisk metod. Men vilket värde har detta som indicium för att personen *verkligen* har levt förut och då faktiskt blivit hängd?

Jan Erik Sigdell, till höger, leder reinkarnationsterapi. Ur den tyska tidningen Esotera.

Det är inte lätt att uppskatta indicievärdet. Det finns många problem här. Jag tror inte att Sigdell inser sakens komplexitet. I alla händelser är metodens framgång *en sak* och dess värde som indicium för tidigare liv *en annan*. Det kan ju vara så att metoden kan fungera, även om det är fråga om hypnosfantasier, exempelvis som ett slags symboldrama.

Antag att jag är – som Selma Lagerlöf – halt. Det lilla lytet har nedsatt min självkänsla. Men under reinkarnationsterapi upplever jag att jag i ett tidigare liv har varit Erik läspe och halte, den svenske kungen. Efter sessionen minns jag allt mycket tydligt. Och hältan framstår plötsligt som något fiktigt fint – något kungligt: jag blir vän med mitt lyte, och alla mindervärdeskänslor är borta! Är detta ett belägg för att jag faktiskt en gång var den där kungen? Icke!

Jag tror att indicievärdet hos terapeutiska fall av den typ som Sigdell åberopar, är lågt.

Sigdell hänvisar också till fall med regressionshypnos som tagits upp i australiensisk TV. Hur väl de skulle stå sig vid en kvalificerad granskning, vet jag inte. De bör naturligtvis studeras kritiskt-vetenskapligt. Men den allmänna bild jag har fått av fall där man fört personer tillbaka till tidigare liv, är att om en kritisk granskning görs, så visar sig givna uppgifter på avgörande punkter vara oriktiga eller lätt kunna förklaras naturligt. Jag menar att indicievärdet hos sådana återkommande

negativa fakta är högt.

Den amerikanske psykiatern Raymond Moody är känd för sina böcker om ut-ur-kroppen-upplevelser, men han är också intresserad av regressionser till tidigare liv och har bedrivit forskning på området. Moody deltog i en kongress i Norge förra året och nämnde då *kryptomnesi* som en tänkbar förklaring till vad som sägs under reinkarnationshypnos. (Han tror inte att det rör sig om verkliga erinringar.) Det betyder att under hypnosen dyker gamla minnen upp från tidigare upplevelser, som legat bevarade i det undermedvetna. Som exempel nämnde han ett fall där en student hade fått en serie inre bilder från ett gammalt spanskt fort i Florida. Han hade fått en stark känsla av att han var bekant med detta fort, och menade att han måste ha varit där i ett tidigare liv. Då han senare kom att nämna saken för sin mor, erinrade hon sig att hon en gång haft pojken, 3–4 år gammal, med på en rundtur i det fortet – något som han fullständigt hade glömt bort, men i hans undermedvetna hade minnena arkiverats. Detta meddelar referenten professor Georg Hygen i den norska tidskriften Parapsykologiske Notiser nr 29. Hygen skriver till sist att liknande exempel inte är så helt sällsynta. Jag tror att fallet är typiskt.

Moody sa också att han av patienternas berättelser fått intrycket att regressionsupplevelserna reflekterade omständigheter, problem och konflikter i deras nuvarande liv. (Liknande intryck

redovisar Johan Wretman i sin bok "Kommer vi tillbaka?")

Moody beklagade att de flesta som sysslar med regressionshypnos "förvillar sig ut i reinkarnationsfantasier i stället för att studera regressionsfenomenet i sig självt, dess egenvärde" (Hygens referat). Moody betraktade regressionshypnos som ett effektivt verktyg till att förstå det inre och ansåg att han genom egna regressionser blivit bekant med en nivå i sig själv som han tidigare inte vetat något om.

Det har sagts att det finns en metod att ta reda på sanningen vid regressionshypnos, nämligen att helt neutralt under hypnosen fråga försökspersonen varifrån han fått sina informationer. Det kan då hända att man får svaret, exempelvis namnet på en bok (som sedan kan kontrolleras). Den hypnotiserade vet nämligen, åtminstone undermedvetet, vad han spinner på, och kan tala om det, ifall hypnotisören så önskar.

Att hypnos är en opålitlig metod för att få veta sanningar, är väl bekant. Det har exempelvis gjorts experiment där man som försökspersoner valt ett antal helt vanliga människor och under hypnos frågat dem om UFO-upplevelser. De har då berättat att de blivit ombordtagna på flygande tefat. De har tydligen presterat fantasier i anslutning till hypnotisörens frågor.

Våra läsare må göra sina egna bedömningar.

Direktsändning i TV testar psykiska krafter

Robert Steiner

På kvällen den 7 juni 1989 fick TV-tittare i Nordamerika, Italien och Australien se ett ovanligt tvåtimmarsprogram: "Exploring Psychic Powers - Live!" med James Randi och en grupp mediala utmanare som försökte vinna 100 000 dollar genom att bevisa de krafter de sade sig ha. I programmet uppträdde också Randi för första gången på samma scen som den okuvlige Uri Geller. Typiskt nog gick denne inte med på att själv bli testad. Ändå lyckades Randi genast upprepa varje trick som Geller utförde. Alla dessa inslag gav en underhållande och fascinerande kväll, och en lärorik inblick i hur påstådda psykiker uppträder under kontrollerade testförhållanden.

Att den som lyckades bevisa sina förmågor i programmet skulle få 100 000 dollar hade fått stor förhandspublicitet. Var och en som kunde leda sin förmåga i bevis under villkor som båda parter kommit överens om, skulle få pengarna på stället. Sju utmanare hade utvalts, varför programmet riskerade att få betala ut högst 700 000 dollar.

Randi stod i skottlinjen. Det var han som, med hjälp av all sin kunskap och skicklighet som skeptiker, illusionist och tänkande människa, försvarade förnuftet mot humbug och förespråkade en ifrågasättande, skeptisk inställning till övernormala anspråk.

Programmet producerades av LBS Communications och sändes av Fox Network.

Eftersom allvarliga vetenskapliga, känslomässiga och ekonomiska intressen stod på spel, behövdes det en yrkesman som programledare. Denna roll fylldes på ett beundransvärt sätt av Bill Bixby, som hade spelat illusionist i en egen TV-serie. Ray Hyman, professor i psykologi och statistiker, och

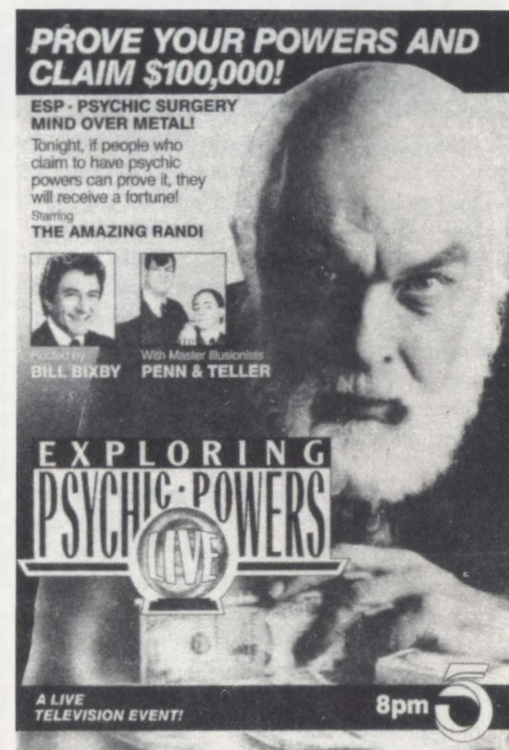
Stanley Krippner, expert på parapsykologi, övervakade testens tekniska och statistiska aspekter.

Efter den bandade inledningen, där Randi "leviterade" en kvinna framför Stonehenge, visade han upp några av de nummer som Uri Geller hade blivit berömd för. Han bröt av en sked till synes utan någon fysisk ansträngning. Sedan ställde han om en åskådares klocka medan den låg på bordet. För den första utmaningen hade tolv personer valts ut före programmet, en för varje astrologiskt tecken. Alla var jämnåriga på tre år när.

Joseph Meriwether, astrologiutmanaren, hade intervjuat var och en av de tolv försökspersonerna, och sedan hade han talat om i vilket tecken han trodde att var och en var född. I programmet satt var och en på en stol som tydligt visade vilket tecken Meriwether hade kommit fram till. Man hade i förväg kommit överens om att om Meriwether hade givit tio av de tolv rätt tecken, skulle han få sina 100 000 dollar, förutom att han naturligtvis skulle få sin märkliga förmåga erkänd i hela världen.

Bixby bad dem av de tolv som inte satt under sitt rätta tecken, att resa sig och komma fram. Alla tolv reste sig och kom fram. Den astrologiske utmanaren fick noll poäng av tolv möjliga.

Barbara Martin, utmanaren i auraläsning, sade sig kunna se de färgade auror som hon påstår finns runt vissa människor. Hon gick med på ett prov med tio försökspersoner, som hon själv hade valt ut därför att de hade tydliga auror. Några av de tio ombads ställa sig, utan att Martin kunde se det, bakom några av tio stora skärmar, nummerade 1-10. Martin gick med på att aurorna skulle synas ovanför skärmarna, och att hon skulle kunna se om

det stod någon bakom en viss skärm eller inte.

Hon granskade långsamt framsidan på varje skärm och sade sedan att det stod någon bakom varje skärm. De som faktiskt stod där fick sedan räcka upp handen, varvid det visade sig att det fanns folk bakom bara fyra skärmar. Fyra rätta gissningar av tio möjliga var en mindre än de fem som rena slumpen gör statistiskt sannolikt.

Sylvia Brown, berömd "psykiker" från San Franciscobukten, uppträdde också i programmet, men hon tävlade inte för 100 000-dollarspriset. Hon försökte läsa av medlemmar i publiken. Åt en kvinna sade hon att det fanns någon som hette Bill i hennes liv. Detta

förnekade kvinnan. Då försökte Brown med William. Det stämde inte heller. Sedan nämnde Brown ett engagemang i fast egendom. Än en gång nej. Då föreslog hon ett tvåplanshus. Även nu blev svaret nej. Då förklarade Brown att "många gånger kan allt det här ligga i framtiden".

Brown gick fram till en annan person och frågade:

- Vem är Kathy?

- Det vet jag inte, blev svaret.

Utan att låta sig avskräckas fortsatte Brown:

- Hon ser ut som om hon kommer att bli din skolkamrat.

Detta föranledde dock ingen reaktion från försökspersonens sida.

Sedan nämnde Brown terapiarbete.

- Jag vet inte. Det låter inte bekant, svarade försökspersonen.

Kanske som avledande manöver frågade Brown sedan:

- Vet du vad du kommer att göra?

- Ja, blev svaret.

Då svarade Brown:

- Nej, det vet du inte än. Du är inte psykiker.

Till slut sade "psykikern" från San Franciscobukten:

- Det här visar hur psykisk förmåga kan komma till uttryck.

Och det måste man ju faktiskt hålla med henne om.

Sedan visade sig Uri Geller, men inte som utmanare. Det tycks finnas ett tydligt samband mellan att tjäna stora pengar på "psykisk förmåga" och att vågra låta Randi testa en vetenskapligt.

Geller sade sig använda sin psykiska förmåga när han fick en kompassnål att flytta sig utan att röra vid den. Sedan visade han upp en handfull rådisfrön ur ett nyöppnat paket. Ett frö såg ut att gro när han rörde vid det.

Randi erkände att han är illusionist när han fick en kompassnål att flytta sig utan att röra vid den. Sedan visade han upp en handfull frön ur ett nyöppnat paket, och ett av dem såg också ut att gro.

Arthur Benjamin, en ung matematikfantom, visade sin förmåga till blixtnsnabb huvudräkning. Vissa häpnadsväckande kalkyler gjorde han till och med snabbare än en räknedosa. Detta är en verklig förmåga, som inte påstås vara övernaturlig - en normal förmåga som utvecklats utöver det vanliga.

Underhållarna Penn och Teller gav ett roligt exempel på hur New Age-humbug kan övertyga somliga om att det finns mirakulösa förmågor. Deras sketch utspelade sig på en restaurang, och de lyckades övertyga gästerna vid bordet bredvid. Robert McCoy, intendent vid *Museum of Questionable Me-*

dical Devices (Museet för tvivelaktig medicinsk utrustning) i Minneapolis, visade några bisarra maskiner som använts för att lura folk under årens lopp.

Utmaningarna fortsatte med Forrest Bayes, som gick med slagruta över tjugo nummerade och förseglade lådor och försökte avgöra i vilka det fanns vatten. Baynes kom fram till att det fanns vatten i åtta. I själva verket fanns det bara vatten i fem. När den först valda lådan öppnades, såg vi att den innehöll vatten, den andra gjorde det inte. Här fortsatte programmet till nästa inslag, uppenbarligen på grund av tidsnöd. Publiken fick visserligen veta att Bayes inte hade vunnit sina 100 000 dollar, men aldrig hur många lådor han gissat rätt på. Denna information skulle ha uppskattats. Flera märkbara problem uppstod när programmet började ligga efter tidsplanen.

Sedan kom Alberto Villoldo som utmanare i ämnet "psykisk kirurgi". En film visades med hans "medicinska förfaringssätt". Sedan visade Randi i direktsändning upp exakt samma förfaringssätt med en frivillig ur publiken som "patient".

Före programmet hade ett antal "psykiker" inbjudits att göra förutsägelser. Jeane Dixon hade vägrat att deltaga. De båda som antog utmaningen misslyckades ömkligt. Randi påpekade helt riktigt att när "psykikerna" hade gjort förutsägelser om hela världen, så hade de missat de verkliga överraskningarna som blodbadet i Kina nyligen, Ayatollah Khomeinis död och järnvägskatastrofen i Sovjetunionen i juni.

Under programmet tog kameran med jämna mellanrum in ESP-utmanaren Valerie Swan, som testade med zenerkort - fem kort som visar en fyrkant, en cirkel, våglinjer, ett plustecken respektive en stjärna. Swan hade ringt mig några veckor innan och tackat mig för att jag hade fått med henne i programmet (hon hade tidigare tagit kontakt med *Bay Area Sceptics* för att bli testad). Hon påpekade att hon skulle uppträda i direktsändning, och slutade:

- Jag skall göra er arbetslösa.

Hon hade testat sig själv med zenerkort under några månader, och nu talade hon om för mig att hon hade legat konstant ett gott stycke över det statistiska genomsnittet. Det finns ingen anledning anta att hon inte trodde på det själv.

Före programmet hade Swan gått med på att hon måste ange rätt kort 82 gånger av 250 för att vinna. I så fall skulle hon gå hem 100 000 dollar rikare. Hennes slutresultat blev exakt 50. Även här skulle det ha varit bra om

någon hade talat om för publiken att detta var exakt det statistiska genomsnittet när slumpen får råda.

Programmet inbjöd också tittarna att delta i ett "landsomfattande ESP-test" genom att gissa vilken av de fem ESP-symbolerna som fanns på det zenerkort som låg på ett bord med framsidan nedåt. Av de tiotusentals som ringde gissade 16% på fyrkanten, vilket visade sig stämma när kortet vändes vid programmets slut. Siffran låg ett gott stycke under det statistiska genomsnittet på 20%. Jag hade sagt åt vänner som såg på programmet att kortet med våglinjerna skulle få flest röster. Så gick det också: 42% av dem som ringde valde våglinjerna. Hur kunde jag veta det? När de fem korten visades upp för tittarna, låg det med våglinjerna i mitten, vilket jag ansåg ökade sannolikheten för att tittarna skulle välja just det.

Sharon McLaren-Straz var utmanare i psykometri. Tolv frivilliga lät henne använda deras armbandsur och nycklar. Föremålen blandades, och sedan skulle McLaren-Straz para ihop varje armbandsur med samma ägares nycklar. I förväg hade man kommit överens om att hon måste få ihop nio rätta par av tolv möjliga. Hon lyckades bara med två.

Geller uppträdde än en gång i programmet och berättade hur psykisk kraft kunde laga trasiga klockor och till och med maskiner åt tittarna. Han uppmanade tittare, vilkas trasiga saker plötsligt började fungera, att ringa programmet. Många gjorde det.

Randi var förberedd på detta. Han visade ett videoband där hans skyddsling Massimo Polidoro gjorde samma sak under ett radioprogram nyligen. Polidoro fick också många samtal från lyssnare som rapporterade liknande framsteg.

Sammanfattningsvis hade varje enskild utmanare själv varit med om att utforma sitt test och hade uttryckligen gått med på reglerna. Varje utmanare misslyckades inte bara med att enligt de överenskomna reglerna vinna sina 100 000 dollar. Ingen lyckades ens få ett resultat nämnvärt över det statistiska genomsnittet.

Randi upprepade i direktsändning allt som Uri Geller gjorde.

Jag måste gratulera alla som medarbetade i detta spännande program. Randi gjorde ett mästerverkligt arbete.

Robert Steiner är ordförande i Society of American Magicians 1988-1989 och författare till nyligen utgivna *Don't get Taken! Bunco and Bunkum Exposed: How to Protect Yourself* (Wide Awake Books).

Översättning GUNNAR GÄLLMO.

Are Waerlands världsbild

Rolf Ahlzén

Begreppet världsbild är svårt att precisera. Det har under senare år kommit att användas ofta i idéhistorisk, etnologisk och antropologisk litteratur. Det ligger i betydelse nära paradigmbegreppet, men är inte helt liktydigt med detta. – Här skall med världsbild ungefär avses: syn på tillvarons natur, på materiens byggnad, på de krafter som formar människan på ett allmänt plan, på frågan om existensen av en gudomlig makt.

Alldeles grundläggande i Are Waerlands världsbild och ständigt återkommande i hans texter är övertygelsen om tankens – det andligas – primat (överhöghet) över materien. Läsaren möter en verklighetssyn, där inte bara maskiner, byggnader och tavlor är "förverkligade idéer"; detsamma gäller, menar AW, även "säkerligen alla de ting, föremål, stenar, kristaller, stjärnor, blommor... som vi är omgivna av".

Människan lever i en ständig ström av förändring, och söker hela tiden efter en fast punkt för sin tanke. "Människan söker i sitt inre och drömmer om Gud. Hon söker i det yttre och tänker tanken om atomen." Se där "två stora vägar i det mänskliga tänkandets historia".

Antikens atomteori – exemplifierad med Demokritos och Epikuros tankar – återuppväcktes under renässansen. De stora uren, de nya maskinerna, den nya fysiken (Newton) – allt bidrog till att människan lockades att börja uppfatta hela världsalltet som mekaniskt. Copernicus, Galilei och Newton behöll dock tron på en "världsmekaniker", en gudomlig skapare, en förste rörare. Det var, menar AW, Giordano Bruno som fullbordade mekaniseringstanken. I hans vision blev materien själv "tingens sanna moder". "Därmed hade Gud flyttats in i materien. Ja, Gud själv var intet annat än materien. Världsmekanikern var vorden världsalltet självt."

Denna världsbild, med Gud bortopererad eller reducerad till materia, ser

AW som "den ohyggligaste tanke den mänskliga tanken tänkt ut". En ofrånkomlig slutsats av den är, att "människan är fullkomligt oansvarig för sina handlingar". Ty om universum är ett stort maskineri är ju människan endast en del av detta. Hon sprattlar som en marionett i nödvändighetens trådar.

Men, inskräper AW åter och åter igen, "materialismen" är ohållbar. Den strider mot alla våra självklara uppfattningar om världen, innefattande känslan av personligt ansvar, av skönhet, av delaktighet, av meningsfullhet.

Waerland utlägger så tidens och rummets relativitet (och antyder att han inte är obekant med de samtida omprövningar inom fysiken som Einstein och Bohr var inbegripna i) och når slutsatsen, att endast medvetandet utgör en fast punkt i ett ständigt föränderligt universum. Om detta medvetande, eller "själsliv", skriver han: "I varje ögonblick sluter det inom sig hela sitt förflutna. Ur nuet växer det kommande fram på ett hemlighetsfullt sätt, enligt lagar som säkerligen äro lika fjärran från orsak och verkan i yttrevärlden, som en stor målares fantasi eller skaparsnille är olik den pensel han håller i sin hand."

Till en väsentlig del tycks Waerlands förkastande av den "mekaniska" världsbilden botten i hans starka betoning av viljans betydelse. All determinism – alltså tanken att människan saknar fritt val – är honom både motbjudande och fjärran. Detta får genomgripande konsekvenser för hans människosyn och hans uppfattning om hälsa och sjukdom.

Waerland avfärdar också all dualism (tudelning av tillvaron) – religiös såväl som sekulär (materiell). Verkligheten är en och densamma. Materien är inte själlös. Ser vi på den så, tycks han mena, kommer vi ofrånkomligen att betrakta våra egna kroppar, och vår själ, som villor. Vår syn på materien avgör hur vi ser på våra liv och på människosjälens.

I Waerlands panteistiska ("Gud är identisk med världen") värld hänger allt samman. Alla delar av verkligheten är förbundna med varandra. Händelser tolkas inte i mekaniska orsak-verkan-kategorier. Den form av kausalitet (orsaksmönster) som oftast tycks förespegla Are Waerland är s k teleologisk: en händelses "orsak" utgörs av dess ändamål (Waerland står i detta avseende nära Aristoteles). En sådan syn följs ofta av en stark betoning av biologisk evolution (utveckling), där människan ses som delaktig och ansvarig i en ständigt pågående kosmisk skapelseprocess.

Världen är således, som Are Waerland ser den, inte en gång för alla färdigskapad. Den befinner sig i ständig utveckling. Människans mål är att lära känna de lagar som styr denna process. "Allt som lever är vilja – eller rättare karaktärsbestämda viljor, som i livsförloppet söka en ständig förnyelse genom nyskapelse och vilkas innersta drivkraft är inspiration."

Den religiösa livssynens bärighet värderas mot denna bakgrund. En religion som är svag och leder till tvivel, "livsflykt och brist på självtillit", ser han som "livsfientlig". Detta gäller i särskilt hög grad för den österländska religionen, men inte heller kristendom finner nåd inför AW:s granskning. Endast den fornnordiska tron (sådan han ser den) tycks motsvara idealen om handlingskraft och livsbejakelse.

Har då AW en egen gudsbild? Ja, förmodligen, men den är inte lätt att fånga i för oss välbekanta begrepp. Om Vår Urgrund skall ses som representativ (och därom har olika meningar rätt) liknar Are Waerlands religiositet mer den vi känner från "naturfolken" än kyrkans lära av i dag.

Ur "Are Waerland, vision och illusion" (Hälsokostrådets Förlag, Stockholm, 1988).

Kontakt

Jag tror på kreativ visualisering som en skapande kraft i mitt liv. Följande ideala situation manifesteras därför just nu för mig. Du, man runt de femtio, skäggig och robust, naturälskare med intellektuell sysselsättning, och jag, kvinna i samma ålder, intelligent och musikalisk, något illa åtgången av livet men seglivad och viljestark, sitter vid brasan på vårt drömmeställe och småpratar kring psykologi, filosofi, andlig utveckling eller bästa sättet att odla tomater. Är du den jag just nu skapar till glädje och kärlek för oss båda? Svar till "Rökande vegetarian på västkusten", Sökaren f.v.b.

Om du är en man mellan 30 och 50 år, gärna tvilling, som är intresserad av att leva ekologiskt, söker djupare andliga dimen-

sioner och framför allt genomgått någon form av egen personlig utveckling, sök då dina vägar till mig, 38-årig skyttkvinna med mycket lite livserfarenhet, stor aptit på livet och som längtar efter ett "friskt" förhållande med en öppen och mogen man. Svar till "Light", Sökaren f.v.b.

Pris för kontaktannonser 50 öre per ord + 5,- i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 15,-. Moms inräknad.

3-årig utbildning i FELDENKRAIS-metoden med Yochanan Rywerant som lärare. Arr. Feldenkraisföreningen i Stockholm.

Inf. G. Iverus, tel. 08/25 86 55. Nockebytorget 6, 161 41 Bromma

Ivan Troëng: MAGNETTERAPINS GRUNDER

På ett instruktivt och lättfattligt sätt beskrivs den vetenskapliga bakgrunden, utrustning och grundregler för behandling. I avsnittet magnetterapins A-B-C finns rekommendationer för behandling av mer än 150 sjukdomar.

Sätt in 50:- på vårt postgiro 12 81 00-5, så kommer boken portofritt. Gratis skickar vi dessutom häftet **Magnetism – ett effektivt hälso- och läkemedel** och vår prislista.

Terapimagnet AB

Måsvägen 65, 312 06 Mellbystrand
Tel. 0430-250 10, 258 25

Tommy Brodd

Känd siare och
fjärrskådare ger
Dig konsultationer
per telefon

För Dig som vill veta
mer om Din framtid.
Ring: 0502-201 15
och beställ tid.

Du kan även gå kurser i
healing och medial
utveckling. På dessa
kurser lär Du Dig att
använda Din intuition
i vardagslivet.

För information ring 0502-201 15!

Biorytm

Din biologiska klocka

För 40 kr får Du Ditt biorytmschema och intressant läsning om svängningarna i Ditt liv. Sänd 40 kr, namn, adress och födelsedag till pg 491 24 11-8, ©"Visibel", Box 14190, 400 20 Göteborg

Ael Gi

TRÄDENS PLANET

en främmande besökares rapport om Jorden (80 s A5 limbind). Pris 39:- portofritt. Inbet. på postgirokonto 75 26 49- 4.

MAXIMS FÖRLAG

Box 32007, 126 11 STH, Tel 08-42 96 10

DR B TAMMAM, PhD

International Registered consultant. Psychologist Psychotherapist. Spiritual (NFSH, ISF, UCH) colour, magnetic, contact & absent healing.

A special interest: hair problems

57 Buckmaster Hse, Holloway Rd (opposite Johns Brothers) London N7 9SB

Tel: 609 6305

Guld korn

en ny och annorlunda

BOKHANDEL I VARBERG

Där du kan köpa böcker för personlig och andlig utveckling, skön new age-musik, waldorfdockor m. m.

öppet
månd.-fred. 14-18, lörd. 10-13
Östra Långgatan 69, Varberg
Tel. 0340-775 35

Flygande tefat i Sovjet

UFO-landningar rapporteras från Sovjet. Den 4 och 9 oktober 1989 sände nyhetsbyrån Tass ut en historia om en landning i en park i staden Voronesj (nära en miljon invånare) i Ukraina. Flera barn, men även äldre personer, är vittnen till händelsen. Vad som iakttagits är ett stort lysande klot, eller en skiva, som svävade över parken. Föremålet sågs också landa, och tre människoliknande gestalter trädde ut, samt en liten robot. Gestalterna var tre-fyra meter långa och hade små huvuden. De höll till i närheten av föremålet och försvann sedan in i det.

I Amerika möttes först rapporten med skepsis, eftersom historien påminner om vad som skrivs i amerikanska sensationstidningar och eftersom "långa, människoliknande gestalter" inte stämmer med vad som rapporteras av seriösa vittnen i Nordamerika.

Emellertid var Tass-artikeln skriven av en äldre, ansedd journalist, Vladimir V Lebedev, och andra ryska media tog också händelsen i Voronesj på allvar.

Det rör sig om kanske tre landningar i slutet av september 1989, bland annat en den 27 september klockan 18.30. Tass-journalisten baserar sina uppgifter på samtal med många vittnen och med experter som undersökt händelsen. Han är övertygad om att någonting har hänt, eftersom ungdomarna var så rädda.

Den dagliga tidningen Sovjetskaja Kultura rapporterade att pojkar som spelade fotboll såg ett ljusrött sken på himlen och sedan ett rött klot, omkring 10 meter i diameter, cirkla omkring. Klotet försvann, men återvände efter några minuter och svävade i luften. Människor, som skyndade till platsen, såg en treögd varelse, omkring tre meter lång, klädd i silverfärgad overall och bronsfärgade stövlar.

En löjtnant Sergej Matvejev, som sett landningen den 27 september, hade inte observerat några varelser, men sa att det rörde sig om ett föremål som flög ljudlöst på låg höjd med mycket hög hastighet.

Genrik Silanov, som är chef för det geofysiska laboratoriet i Voronesj, omtalade för Tass att forskare, som undersökt de rapporterade händelserna, funnit ett 20 meter stort märke i marken med fyra djupare avtryck. – Barnen,

som bevittnat landningen, uppmanades att rita vad de sett. Oberoende av varandra ritade alla ett bananformat föremål.

Den engelskspråkiga veckotidskriften Moscow News har också skrivit om UFO-landningen i Voronesj. Den har bland annat rapporterat att UFO-entusiaster, som gjort undersökningar, menar att det föremål som landade i parken, måste ha vägt cirka 11 ton att döma av djupet hos märkena i marken, 20–25 cm. Undersökarna konstaterade också en förhöjd gammastrålning i märkena.

Enligt Moscow News hade vittnen sett att de främmande gestalterna undersökt marken och tagit jordprover.

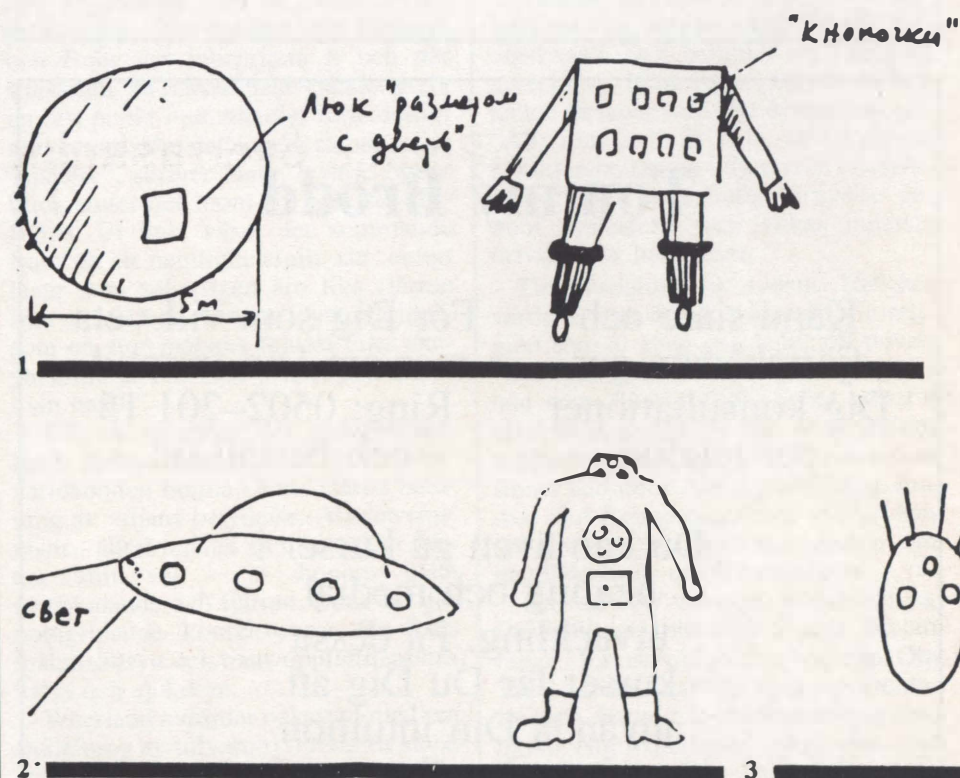
Vuxna vittnen har berättat för journalister att de flera gånger sett UFO:n, även landningar. Löjtnanten vid militsen Sergej Matvejev säger att han den

27 september vid sjutiden på kvällen, medan han gick genom parken, såg ett lysande klot ljudlöst komma farande med mycket hög hastighet på omkring 200 meters höjd. Han uppskattade dess diameter till cirka 15 meter. Det kunde iaktas i ungefär fem sekunder.

De lokala myndigheterna har tagit uppgifterna om UFO-landningarna på allvar. En vetenskaplig grupp har tagit itu med fallet. Den har bland annat tagit flera jordprover från märkena på marken.

Händelserna i Voronesj är inte något alldeles ovanligt i Sovjet. Sedan den nya öppenheten började, har UFO-observationer ofta rapporterats i rysk press, ibland även landningar.

Källor: MUFON UFO Journal november 1989 och december 1989.

Teckningar gjorda av vittnen. 1. Roma Torshin, elev i sjätte klassen, såg i luften ett rött, runt föremål med en svart dörr. Det tycktes vara fem meter i diameter. När föremålet landade, steg en "robot" nedför en steg. 2. Zhenya Blinov, klasskamrat med Roma, såg några dagar senare ett föremål med runda fönster. En gestalt, ungefär tre meter lång, steg ut. Ovanför ögonen hade den en röd lampa. 3. Oleg Chebotaryov, elev i tredje klassen, ritade huvudet på en varelse från ett flygande tefat. Ur MUFON UFO Journal.

Spännande mediahusvision

"Jag har en vision om ett mediahus för mänsklig utveckling", skriver SvD-journalisten Ingrid Olausson i *Nätverket för god journalistik* i ett utskick. Hon nämner att flera opinionsundersökningar visat att närmare 50 procent av befolkningen här i landet är s. k. inrevärldsmänniskor, dvs. de intresserar sig för sin egen och andra människors inre utveckling och för skeenden som ligger bakom det som till synes sker. Hon citerar en SIFO-rapport: "Typiska uttryck för inrevärldsvärderingar är skapande, självförverkligande, harmoni med naturen, hälso-medvetande, miljömedvetande, autonomi. Där dessa värderingar dominerar styrs människor av sina inre signaler mer än av yttre."

I massmedia idag syns sällan inrevärldsvärderingarna, påpekar Ingrid Olausson och fortsätter: "Jag ser för mig ett stort öppet hus med en eller flera tidningsredaktioner, kanske också

produktion av radio- och TV-program eller ljus- och videokassetter. Basen skulle kunna vara en veckotidning, av en sort som fortfarande saknas. Innehåll brett men också djupt. Mänsklig utveckling och livsåskådning en självklar grund." Tidningen skulle inte vara präktig eller tråkig, men den skulle ta läsarna på allvar. Artiklar om mat, kläder, resor, hälsa och arbetsliv skulle ingå, men med en ekologisk grundsyn.

Tidningen skulle helst ha nyhetskaraktär och kort pressläggning, tycker Ingrid. Ett månadsmagasin är också tänkbart, men då får man längre pressläggning och sämre möjligheter att skapa debatt.

"Redaktionen bör vara ansluten till de intressanta, internationella nätverk, personliga och datoriserade, som nu finns. I förlängningen av detta kan man se den gamla idén om en nyhetsbyrå för 'de goda nyheterna' förverkligad."

Ständiga överraskningar

I Human-Etiska Förbundets tidskrift Human-Etik nr 68 (mars-april 1990) skriver Gunnar Ståldal i en presskrönika att Sökaren, "som bl a är ett forum för nyandlighet och New Age", ibland "överraskar" genom att publicera ganska skarp kritik av vissa religiösa företeelser.

Sökaren har "överraskat" oupphörligen under sin 26-åriga tillvaro! Det har roat mig att anteckna följande överraskande inslag i de två senaste årgångarna (kritiska UFO-artiklar ej medtagna):

Den narcissistiske gurun II. Ett porträtt av Bhagwan Shree Rajneesh. Av Ronald O. Clarke. 1, 1989.

I scientologernas garn. Av Henrik Sedvall. 3, 1989.

Psykisk astronomi. Av Martin Gardner. 3, 1989.

Medialitetens gåta II. Vi förstår en hel del av automatismernas karaktär. Av SM. 3, 1989.

Visdom genom Jesu liknelser? Av Östen Kjellman. 3, 1989.

Vedaskrifterna och Krishnarörelsen I. Av Per Svensson. 4, 1989.

Margaretta och andarna. Av Örjan Björkhem. 4, 1989.

New Age igen – tål ni höra mer? Av Håkan Blomqvist. 5, 1989.

Ockultismen som blev rumsren. En kritisk granskning av antroposofin. Av Håkan Blomqvist. 6, 1989.

Psaltaren, en tröst för sorgsna människor? Av Östen Kjellman. 7, 1989.

Vedaskrifterna och Krishnarörelsen II. Av Per Svensson. 8, 1989.

Hur Du startar Din egen kult. Andra delen. Av Bertil A. G. Schälén. 1, 1988.

Filosofi och livsåskådning. Finns det skäl att tro på olika religiösa utsagor? Av Gunnar Ståldal. 1, 1988.

Henry T. Laurency och teosofin. Av Håkan Blomqvist. 4–5, 1988.

New Age-rörelsen och förnufts kris. Av Håkan Blomqvist. 6, 1988.

Parapsykologi på Island

I en artikel om SPF-jubileet i nr 8, 1989 nämndes de parapsykologiska sällskapen i våra nordiska grannländer. Professor i psykologi vid Islands Universitet, Erlendur Haraldsson, påpekar i ett brev att ett sällskap för parapsykologisk forskning grundades på Island redan 1905 (eller snarare vid ett okänt datum vintern 1904–1905). Två professorer vid Islands Universitet var vid den tiden aktiva inom den psykiska forskningen och publicerade rapporter i internationella tidskrifter, och under de senaste 16 åren har parapsykologisk forskning regelbundet bedrivits vid Islands Universitet, medan samtidigt även tillfälliga projekt inom psi-forskningen varit sällsynta vid andra nordiska universitet, där det knappast finns någon forskare alls som studerar paranormala fenomen.

Katharsis i vår tid. Kritik av nya tidens terapier. 7, 1988.

Religion, metafysik och ockultism är nonsens! Intervju med Håkan Blomqvist. 7, 1988.

Ett temanummer om skepsis med bland annat Skepticismens börda av Carl Sagan. 9, 1988.

Med egna ögon. Om visioner, auditioner och uppenbarelser. Av Håkan Blomqvist. 10, 1988.

Den narcissistiske gurun I. Ett porträtt av Bhagwan Shree Rajneesh. Av Ronald O. Clarke.

Här har bland annat bokrecensioner och Örjan Björkhems provokationer inte tagits med.

Så Sökaren har ideligen förvånat med kritiska inslag! Jag menar att denna kritik kan ha varit av värde för seriösa sanningsökare. Men det är också viktigt att huvudparten av innehållet är positivt.

Tummen ner för Sökaren!

Sökaren är bra, och den är dålig – bra för en del och dålig för andra. Många av läsarna tycker om tidskriften som den är, andra är missnöjda. Det är mycket naturligt att det är så – människor är ju olika. Ingen tidskrift kan göras så att den passar alla. Sökaren passar några.

Varje år försvinner nära 20 procent av läsarna. Det är normalt för en tidskrift.

De som prenumererar, gör det i genomsnitt fem-sex år. Det är också normalt.

Att ganska många lämnar oss, snabbt eller efter en tid, är alltså ingenting anmärkningsvärt. Det är lika för andra tidskrifter.

Men de senaste åren har Sökarens upplaga gått ned. Därför har vi velat ta reda på vad före detta prenumeranter tycker om vår tidskrift. I april skickade vi ut frågor till 200 personer, som inte förnyat prenumerationen i år. 43 svar kom in.

Omdömena varierar förstås. Men flera tycker att Sökaren inte är riktigt intressant.

Några uttalanden:

Artiklarna är onödigt långa och tråkiga. Efter några tidningar känns innehållet som upprepningar. Tidningen är en aning för snäv.

Det förefaller som om det "gått stå" i tidskriftens ämnesval och uppläggning.

Det händer mycket i världen nu på det andliga området och Sökaren fortsätter att tjata om UFOs och publicera artiklar av livsåskådningshaveristen Blomqvist.

En del artiklar är alltför tunga och snåriga – väcker inget intresse.

Den är inte spännande längre. Jag vill bli överraskad av nåt nytt. En ny, häftig layout kan ske.

Sökaren blir liggande oläst. Förut kastade jag mig över den, när den kom. Innehållet känns bekant, inga större ny-

heter.

Reinkarnation, ufo och parapsykologi är så uttjatade ämnen. Hur länge skall Sökaren älta dessa fantasier?

UFOs och österländska frälsningsläror är lite påfrestande.

Sökaren saknar seriositet och djup. Jag får inte stöd för mitt eget sökande.

Jag har haft tidningen i flera år. Den har inte blivit sämre, men jag får inte ut mer av den. Är nöjd med min livssyn (ung. Martinus). Är inte intresserad av UFO och gillade inte Blomqvists artiklar. (Laurency positiv.)

Jag har en längre tid tyckt att Sökaren blivit "tråkig". Den har inte stimulerat och gett mig "kickar", och inte heller svar på mina frågor.

Är Sökaren verkligen tråkig? Eller är det "fel" läsare som tycker detta?

Vilken är Sökarens naturliga målgrupp?

Tidskriften görs för dem som har ett stort intresse för de ämnen som behandlas, inte, i första hand, för personer med ett litet, eller mer ytligt, men dock, intresse.

Jag vill göra en tungt vägande kvalitetstidskrift.

Men visst vill jag även fånga upp många av dem som har det lilla intresset. Så Sökaren har en hel del inslag som är lätta att läsa.

Sökaren har ibland långa artiklar. Det beror på att en kultur- och kvalitetstidskrift vill gå ganska mycket på djupet, och för det behövs utrymme.

Sökaren står för ett ganska grundligt sökande. Jag är ingen populärjournalist, utan till min läggning och mina ambitioner kulturjournalist. Jag vänder mig alltså i första hand till djupingar, tänkande augustar, ivrigt sökande människor, folk med litet läsvana, som vill få seriösa, väsentliga informationer och vill ta sig tid att läsa en kulturtidskrift. Det fordras kanske litet mogenhet, tålmod och känsla för kvalitet för

att gilla Sökaren.

De som bara vill ha läsning i mer populär stil, får finna det annorstädes.

Är en del av våra ämnen "uttjatade"? Det är så här: Sökaren behandlar regelbundet vissa ämnen, såsom parapsykologi, UFO och ny andlighet (även "österländska frälsningsläror"). Det kommer den att fortsätta med.

Har Sökaren blivit mindre spännande? Jag vet inte. Men jag publicerar det som jag tycker är viktigast och mest fascinerande – så som jag alltid har gjort. Men alla läsare har ju inte samma intresseprofil som jag, och inte samma hållning. Vad jag tycker är viktigt och fängslande, kan andra uppleva som trist, värdelöst eller flummigt.

Att kritiska synpunkter framförs i Sökaren har alltid ogillats av några, som inte värdesätter kritik, anser att kritiken är felaktig eller inte förstår betydelsen av kritisk granskning. Jag menar att kritiskt ifrågasättande ingår i ett kvalificerat, intelligent sanningsöskande.

De avhoppade prenumeranterna ogillar:

Håkan Blomqvists evinnerliga tjat om sina egna livsåskådningsproblem.

Den negativa "vi-skall-allt-sätta-ät-dem-anda" och de beskäftiga pekpin-nar som genomsyrar tidningen.

Redaktörens vinklingar. Känns lite förmyndaraktig.

En bisarr blandning av ämnen.

Alltför mycket "information" av flumkaraktär (UFOs, underliga sekter).

För mycket extremistannonser som skämmer.

För mycket kritik.

Alla har inte förstått vad Sökaren sysslar med. Tidskriften tar inte sin läsare vid handen och leder honom till "rätt" livsåskådning. I stället betjänar vi läsaren med informationer, synpunkter, de-

battinlägg, kritik. Varje sökande människa drar sina egna slutsatser.

Jag försöker göra en intelligent, öppen men kritiskt ifrågasättande tidskrift, som ger den enskilde stöd och stimulans i hans sökande.

Beträffande annonser tycker jag att Sökaren skall vara generös och inte avböja publicering utan mycket starka skäl.

Ex-prenumeranterna saknar:
Djupare andlig näring.

Bredd.
Djup, kunnsighet och historisk kritisk syn.

Reportage från New Age-rörelsen.
A Course in Miracles.
Profeten (den tecknade serien).

Vi har skrivit om A Course in Miracles och gör det gärna igen (men har inte hittat någon lämplig, villig skribent). New Age-rörelsen har behandlats ingående.

Önskemål från dem som slutat prenumerera:

Mer esoterisk kunskap. Mer aktuella händelser i landet. Kalendarium.

Mera skandinaviska inslag, mera debatt och synpunkter om det som rör sig inom europeisk sökarvärld.

Mer om Rudolf Steiner, Martinus och Buddha.

Ännu fler sakligt kritiskt granskande artiklar.

Fler artiklar av seriösa tänkare.
Mera tidlös kunskap: Atlantis, Lemuria m. m.

Fler artiklar om metoder/tekniker för andlig utveckling, t. ex. yoga, body harmony, feldenkraismetoden, rebirthing.

En mera positiv syn på livet. Mindre käbbel och polemik.

Marianne Fredriksson – ja, kvinnor överhuvud taget. Kvinnor KAN och VET.

Mera humor!

Modernisera tidningen – då ökar upplagan! Mera korta inslag – ord-språk, tänkespråk.

Låt vanliga människor komma till tals.

Låt något spiritistmedium svara på alla oförklarliga händelser.

Kalendarium finns i tidningen Energi-vågen, Box 8, 794 00 Orsa.

Vi försöker verkligen följa med vad som händer inom vårt sökarområde i

Sverige. Flera reportrar är engagerade i bevakning.

I stället för Sökaren intresserar sig avhopparna för:

Böcker av Shakti Gawain, Louise Hay, Martinus, Shirley McLaine, Jampolsky, Moody, Ken Keys, Bernie Siegel osv. Positivt tänkande, kreativ visualisering, meditation, mantra osv.

Energicas böcker, tidningen Växtkraft, tidningen Z på grund av dess humor, kurser, seminarier osv.

Böcker om t. ex. yoga, schamanism etc.

Föredrag på Café Pan m. m.

Olika föreläsningar.

Leva livet och filosofera, smälta alla intryck.

Utan Gräns, böcker om oförklarliga händelser, sanndrömmar, UFO, spöke-rier, båtar och flygplan som försvinner spårlöst m. m.

UFO-Aktuellt.

Tidskrift för Hälsa – modern, kortfattad, intressant – sysslar mest med kroppen men sökandet och själen får allt större utrymme. Nytt Liv – tidskrift baserad på kristen tro.

Gnosis, Karmel, vetenskapliga tidskrifter.

Kosmos.

Martinus' Livets Bok.

TM-Aktuellt, Ayurveda-tidningen. Filosofisk tidskrift.

Ja, det var synpunkter från personer som inte gillar Sökaren så mycket att de vill fortsätta att prenumerera – några, några stycken av dem lär komma igen, trots allt. Vad tidskriftens nuvarande läsare anser om den, har vi inte frågat.

Några slutkommentarer:

Sökaren är ett enmansarbete. (Frlansskribenter medverkar.) Det betyder att tidskriftsmakaren skall vara: skribent som skriver språkriktigt, ledigt, enkelt och lättfattligt och samtidigt uttrycksfullt och medryckande; han skall också kunna redigera (bearbeta) inkomna manus, kunna lägga upp text och bilder i en tilltalande layout, vara kreativ idéman på samma gång som noggrann kontorist, ha sinne för ordning och planering, ekonomi och reklam, vara allmänbildad, kunnig inom aktuella områden, "klok", språk-kunnig m. m. Ja, den idealiske tidskriftsmakaren bör svara mot den beskrivningen. Men jag är förstås bättre på några saker än på andra.

Stora tidningar har stor redaktion, där olika anställda är specialister på olika delar av arbetet. De har oftast t. ex. en särskild layoutman.

Någon har föreslagit att Sökarens layout skulle vara "häftigare".

Tidskriftens layout är enkel, "ren", utan utsmyckningar. Den speglar text-innehållet. Mitt journalistiska arbete går ut på att söka det väsentliga. När jag exempelvis läser en utländsk tidskrift, letar jag upp sådant som är av stor vikt och gör sedan en notis på det, översätter det eller låter översätta. Jag vill lyfta fram det bästa.

Andra skribenter inom livssynsområdet kan arbeta på ett annat sätt, exempelvis så att de tar några raders information till utgångspunkt och sedan breder ut sig i en målade beskrivning, i utvecklingar, i ett flöde av tankar och associationer. Många finner säkert det mångordiga skrivsättet medryckande och inspirerande. Men för mig är det i allmänhet tröttsamt. Jag varken kan eller vill skriva på det sättet. Jag har en mer ordknapp stil med inriktning på väsentligheter. Det är åtminstone min avsikt.

Sökarens utseende återspeglar alltså min journalistiska inriktning. Jag är samma människa när jag gör layout som när jag skriver. Jag gör inte en fantasifull layout, eftersom jag inte är en fantasifull människa. Jag gör en ren layout i linje med min strävan att rensa texterna från oviktiga detaljer.

Jag kan inte göra Sökaren annorlunda än den är nu. Det skulle behövas en annan redaktör med en annan målsättning för att göra en annorlunda tidskrift.

Det är med mig som med en seriös tavelmålare. Några vänner säger åt konstnären att måla annorlunda för att få sälja fler av sina verk: ljusare färger kanske, mer populärt ämnesval. Målaren försöker, men när han sätter sig vid sitt staffli, blir resultatet ändå det samma. Han fäster på duken det han har inom sig.

SM

Kom ihåg!

Vid prenumerationsförnyelse fyll i Ditt namn och Din adress på postgirotalongen!

Vid adressändring uppge även den gamla adressen!

Svar till Dan Landgré angående mystiska upplevelser

Håkan Blomqvist

Psykologen Dan Landgré gav i Sökaren nr 3, 1990 några intressanta och värdefulla kommentarer till mina artiklar om mystik och mystiska upplevelser. Jag får väl säga att jag är enig med Dan på flera punkter men måste samtidigt konstatera att han missförstått min kritik i viss mån. Kan-ske beror det på att jag uttryckt mig oklart i vissa formuleringar.

Dan Landgré har helt rätt i att de mystiska upplevelserna är jämförbara oavsett vilka traditioner de förekommer inom. Beskrivningar som ousäglighet, tidlöshet, rumslöshet, evidenslöshet, frid etc är ofta gemensamma nämnare. Man kan också tala om en likformig eller gemensam väg för att nå mystiska upplevelser. Men vad det här handlar om är att upplevelserna är psykologiskt jämförbara, och orsaken är att människans hjärna och psykologiska mekanism och funktionssätt är i stort sett lika för alla människor.

När jag påpekar att "det går aldrig att bygga upp en enhetlig världsbild utifrån mystikers visioner. Alla säger mot varandra", syftar jag mycket strikt på den s k inre kunskapsvägen, dvs åsikten att man genom visioner och auditioner (syner och röster) kan erhålla kunskap om den yttre verkligheten eller en reellt existerande andevärld. Det är när man undersöker dessa påståenden om kunskap som man finner motsägelserna. Jag menar att visioner och auditioner är av samma natur som drömmar, alltså en spegling av vår inre fantasi-värld - vad vi upplevt, läst och hört. "Det religiösa eländet" orsakas av att människor tror att visioner och auditioner är meddelanden från någon gud, mästare, ängel, ryddsmänniska etc. Och så följer man de dikta dessa väsen ger och bygger på så vis groteska och livsfientliga samhällen. Om vi istället tog visioner och auditioner för vad de är - fantasier - och även lärde skolbarn detta, skulle vår värld bli trevligare att leva i. Låt mig ta ett konkret och aktuellt exempel.

I en artikel om Livets Ord i Dagens Nyheter den 15 april 1990 skriver journalisten Osmo Vatanen om pastor Jan Lindén och hans fru Margareta. De leder en mycket

livaktig livets-ord-inspirerad församling i Örebro. I artikeln berättar paret varför de startat församlingen:

"... en dag var min fru med om en flygolycka på Kennedyflygfältet i New York och hon upplevde att Gud talade till henne: Jesus lever.

- När hon kom hem ropade vi till Gud, om Du finns, visa Dig. Vi blev sökande."

Lite senare, en höstkväll under 1970-talet, inträffade den händelse som skulle bli avgörande för Jan Lindén. Han hade gått och lagt sig; Margareta var borta på bönemöte. Jan vaknade av ett våldsam dån och såg en fladdrande eld. I dörren till rummet framträdde en eldsgestalt, en man. Gestalten kom in, lyfte upp Jan så att han svävade mellan bädden och taket och lade sedan ner honom igen. Innan han försvann sade gestalten: "Jag ville bara visa min makt och härlighet."

Lindén blev övertygad om att det var Jesus. Och han stärktes i sin tro när samma händelse inträffade igen efter någon vecka. I mitten på 1980-talet studerade Lindén vid Kenneth Hagins bibelskola i USA och vid hemkomsten grundade han församlingen Ordet som idag har över 400 medlemmar och en egen skola, allt i nära samarbete med Ulf Ekman i Uppsala.

Om Jan Lindén och hans fru Margareta förstärkt hur den psykologiska mekanismen vid visioner och auditioner fungerar hade vi idag kunnat slippa deras primitiva och psykologiskt osunda församling i Örebro. Hundratals idealistiska ungdomar skulle inte behöva gå igenom den smärtsamma proceduren att senare i livet frigöra sig från de grova vanföreställningar som församlingen tutat i dem. Som i så många andra religioner och sekter kommer tyvärr åtskilliga aldrig att kunna frigöra sig intellektuellt och känslomässigt utan sluta som psykologiska krymplingar. Det är detta som blir effekten av att feltolka mystiska upplevelser.

"Det är alltså fullt möjligt att det finns en sanning bakom människors olika beskrivningar av 'andevärldar' eller av det transcendenta", skriver Dan Landgré. Nej, det finns ingen anledning att tro att mys-

tiska upplevelser härrör från någon andlig värld. Upplevelserna är fullt förklarbara i psykologiska termer. Föreställningar om en andevärld och gudar är enligt min mening vetenskapligt ohållbara, psykologiskt osunda och etiskt oacceptabla (teodicéproblemet). Att vår kultur fortfarande håller fast vid dylika vanföreställningar är tragiskt och ger ett drag av absurditet i samhällslivet.

För en intressant och klargörande diskussion om mystiska upplevelser hänvisar jag Dan Landgré till en artikel i tidskriften Omni, december 1988 av den amerikanske psykologen Ronald K Siegel. Han gjorde medvetandeutvidgningsförsök tillsammans med den kontroversielle forskaren Dr John Lilly. Genom att sänka ner sig i en tank med vatten och samtidigt ta LSD hade Lilly påstått sig få telepatisk kontakt med utomjordingar.

Ronald K Siegel lät sig också nedsänkas i tanken. Han såg först pulserande ljus och geometriska mönster. Sedan tycktes han sväva ovanför sin kropp. I detta medvetandetilstånd mötte han en buddhagestalt. Efter experimentet jämförde Lilly och Siegel sina erfarenheter. Siegel skriver:

"... jag visste att båda erfarenheterna var produkter av samma hjärnmekanism. De var helt enkelt lagrade visuella bilder bestående av minnen och fantasier vilka hade projicerats i medvetandet. Isolationstanken hade fått mig att se dessa bilder.

Lilly, å andra sidan, vägrade acceptera denna tolkning. Hans tro att hans E.T.-var-elser var verkliga gick inte att rubba. Han inte bara trodde på deras faktiska existens utan tillät dem också att kontrollera en stor del av sitt vardagliga tänkande utanför isolationstanken..."

Lilly trodde att han samtalat med UFO-varer. Jan Lindén är övertygad om att Jesus lyft honom ur sängen, Muhammed samtalade med ängeln Gabriel och andra håller sig till mästare från Tibet. Men läromåls är ohållbara, osunda och motsägande, även om upplevelserna är psykologiskt jämförbara i sin transcendenslöshet för mystikern.

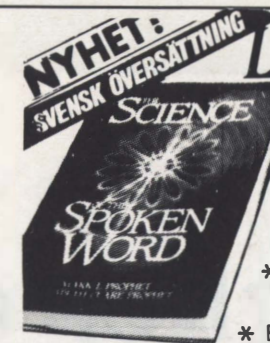
Summit Lighthouse

erbjuder också
FÖREDRAG PÅ KASSETT

med undervisning från
DET STORA VITA BRÖDRASKAPET

- ☐ PROFETIOR FÖR DENNA TID — 1987—2000 (2 tim)
 - ☐ JESUS SANNA UNDERVISNING (2 tim)
 - ☐ KOMMANDE VÄRLDSFÖRÄNDRINGAR (2 tim)
 - ☐ JESUS BORTGLÖMDA ÅR (2 tim)
 - ☐ ÄNGLAR OCH MÄNNISKOR (2,5 tim)
 - ☐ MÄSTARNAS SENASTE RÅD (2 tim)
 - ☐ BRA MÄNNISKOR MÅSTE BLIR BÄTTRE (2 tim)
 - ☐ BÖN, MEDITATION och VETENSKAPEN OM DET TALADE ORDET (1)
 - ☐ KÄRLEKEN MELLAN TVILLINGSSJÄLAR (2 tim)
 - ☐ HEALING FÖR KROPP, SJÄL OCH ANDE (2 tim)
 - ☐ MÄSTARNAS PÅ DE SJU STRÅLARNAS (3 tim)
 - ☐ BARNDOMENS GÅTA OCH BARNETS FRIHET (1,5 tim)
 - ☐ HIMMELSFÄRDEN — LIVETS MÅL (1 tim)
 - ☐ ÅKTENSKAPET — EN INITIERING PÅ DEN ANDLIGA VÄGEN (1)
 - ☐ MUSIKENS MAK (2 tim)
 - ☐ MONTESSORIPEDAGOGIK (1,5 tim)
 - ☐ REINKARNATION (2 tim)
- M.F.L. Beställ komplett lista

Allt kan beställas genom: **Summit Lighthouse, Box 44, 830 43 Ås**
Tel. 063/380 08. Postgiro 66 26 51-9

Lär dig frigöra dina inre förmågor!

- ☐ Det Talade Ordets Kraft är boken som lär dig:
- * frigöra din inneboende kreativitet
- * bli fri från sjukdom, tvivel och rädsla
- * öka din uthållighet, inre vitalitet och utomsinnliga varseblivning (ESP)
- * BLI MÄSTARE ÖVER DIG SJÄLV

genom Vetenskapen om det Talade Ordet ... 145:-

Utforska
MÄNNISKANS AURA

I denna inspirerande och upplyftande bok berättar Mästaren Kuthumi utförligt om auras ursprung, betydelsen av dess färger och hur vi kan fullända auras utstrålning. Han lär oss även praktiska, andliga metoder för att rena, expandera, stärka och skydda auras kraftfält.

Innehåller även:
* En biografi över Kuthumis mest kända inkarnationer
* 30-sidig faktabild ordlista över esoteriska begrepp och termer
* Förklaring av bilden över ditt gudomliga Jag
* Specialsektion om Violetta flammen — förvandlingens heliga eld
* Vägledning till dem som söker självkännedom (häftad pocket, 220 sidor, illustrerad. Ca pris 69:-)

Nyutkommen

De 7 strålarnas Mästare

- * Om Mästarnas liv
- * För ditt eget mästarskap på de 7 strålarna
- * För renandet av dina chakras
- * För din seger över ditt lägre jag
- * Nyckeln till Gudsmedvetande

120:-

Böcker som beRIKAr ditt liv!

Tänk rikt - bli rik!
PENGAGLÄDJE

Jerry Gillies

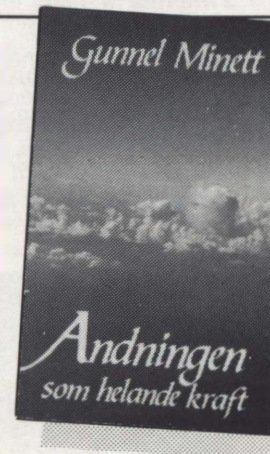
- ♥ du behöver inte arbeta hårt för att tjäna pengar
- ♥ om man har glädje av sina pengar är det lättare att bli rik
- ♥ pengar är en förlängning av ditt självförtroende
- ♥ det är bättre att göra av med pengar än att spara dem

En bok som förändrar ditt liv och din ekonomi. Du får lära dig att ändra din negativa attityd om pengar, du får nya insikter om att tjäna, göra av med och investera pengar och du får lära dig älska dig själv, ditt arbete och ditt liv. Hft. 220 sid. Pris: 100:-

Portofritt om du betalar i förskott på Pg 35 16 37-4 Energica eller om du bifogar check med din beställning.

Ordertel dygnet runt:
0250-424 40

Andningen som
helande kraft

Gunnel Minett

Frigörande andning är en enkel och naturlig metod som gör att du kommer lättare i kontakt med din egen kropps funktioner och ditt inre med tankens skapande kraft. Du blir mer harmonisk och ökar din kropps egen läkande förmåga. Frigörande andning är också det mest naturliga sättet att andas. Inbunden. 190 sid. Pris: 152:-

Klipp och posta idag till: **Energica Förlag, Box 8, 794 00 Orsa**

JA, jag beställer följande och får dessutom en innehållsrik bok- och kassettkatalog.
☐ Pengaglädje ♥ för bara 100 kronor
☐ Andningen som helande kraft, 152:- 20:- tillkommer i porto och pfsk. avg.

Namn.
Adress
Postadress
TEXTA TYDLIGT!

Frankeras
ej
Energica
betalar
portot

Energica Förlag

Svarspost
780105600
S-794 00 Orsa
Sverige

Böcker om livet

Nils-Olof Jacobson

Alla böcker handlar egentligen om livet, men jag har här samlat några som direkt vill säga något om vad livet är och hur vi ska leva det. Flera av dem bygger på visionära upplevelser.

IEVE kallar sig en man med det borgerliga namnet Harald Davidsson. Hans bok är rosafärgad, heter *Det guddomliga huset* och visar på omslaget en gammal folka som står ute i skogen. I den bodde han tre år, säger han. Det är en besynnerlig bok, 110 sidor i fickformat med tankar om livet i korta stycken (Qabala förlag, Box 47, 770 10 Fredriksberg, tel. 0591-181 16). Han skriver på baksidan att "texten kom som en 'Guds-uppenbarelse', och jag skrev ner allt under extatisk hänryckning som vore jag ett verktyg för en högre kraft. Samtidigt fick jag se mitt liv i klar belysning."

Texterna handlar om kundalinienergin, om kärlek och sex, om hans upplevelser under en psykos och om hans besvikelse över falska profeter: "Det fanns nog mästare i Indien, men hur fann jag en sådan bland tusen falska. Läste Nexus, Sökaren och andra tidskrifter där mästare uttalar sig. Tog kontakt med dem, men de hade inte ens blivit bländade. Besökte psykoterapeuter, psykoanalytiker, hypnotisörer, massörer, präster. Men ingen av dem hade vingar. De gömde sig bakom vargskinn, björnskin, lejonskinn och ormskinn." Till slut tycks han dock ha funnit en äkta mästare i Sai Baba.

Bortom allt förnuft

Bengt Stern, omdiskuterad läkare och personlighetsutvecklare, har gett ut sin andra bok. Den heter *Möt Dig Själv bortom allt förnuft* (Linnaeus förlag, 140 sidor). Bengt ger ju kurser som heter just "Möt dig själv" och som innehåller tekniker från kropps-psykoterapi, primalterapi, frigörande andning,

psykodrama, dans och meditation mm. Han anser att alla människor utan undantag behöver gå igenom sådana kurser, och skriver särskilt om vad de skulle betyda för läkare, "beslutsfattare" m. fl. Det gäller att möta och färdiguppleva sina förintellektuella känslominnen, dvs. omedvetna minnen av smärtsamma upplevelser tidigt i livet, ofta redan under fosterstadiet. Bara den som gör det kan bli en hel person, och enda sättet att göra det är genom sådana övningar som Bengt förordar. Han gör starka påståenden, som t. ex. följande (han anser dem så viktiga att han markerar dem med kursiv stil): *Symptom är inget annat än uttryck för förnekade känslor. - Sjukdomar i underlivet hos kvinnan är alltid uttryck för blockerat energiflöde i hakenorganen. - Något annat sätt att bli frisk vid psykisk ohälsa än att konfrontera och färdigbearbeta sina förintellektuella känslominnen finns ej.*

Dricka vin och vara glad, det är min levnadsregel. Strunta i otro och tro, det är min tro. Jag frågade Tidens Brud: "Vad vill Du ha i morgongåva?" Hon log och svarade: "Ditt glada Hjärta är min morgongåva!"

Omar Khayyam

Ur "Den stulna bönemattan".

Problemet med sådana påståenden är att det, såvitt jag vet, inte finns något sätt att vare sig bevisa eller motbevisa dem. De blir därför bara trossatser, som man kan tro på eller förneka allt efter personlig läggning och erfarenhet. Om jag tvivlar, så kan Bengt säga att mitt tvivel just är uttryck för att jag inte är färdig med mina förintellektuella känslominnen – om jag vore det så skulle jag ju inse att han har rätt. Dilemmat känns igen från andra trosläror, från psykoanalys till Livets ord. Men tydligen gäller det att läsa boken "bortom allt förnuft".

Sufismen är en islamisk vishetslära, en tradition av fritt tänkande som inte räds att ifrågasätta religiösa dogmer. Den presenteras som "islams undergroundrörelse" i *Den stulna bönemattan*, en antologi med sufisk visdom utgiven av Torbjörn Säfve (Hagaberg, 122 sidor). Boken innehåller aforismer, korta berättelser och dikter av mest klassiska men också nutida författare. Den ger mycket stoff för eget tänkande. Jag fastnade för en mening av Mulla Do-Piazza: "En intellektuell är en som inte kan något hantverk."

Vid Stjärnsunds-centret i Dalarna finns förlaget Resonans, som ska "ge ut och sprida nyandlig och esoterisk litteratur". Det är mest böcker i den teosofiska traditionen från Alice Bai-

ley. *Legenden om Shamballa* heter en vackert formgiven bok av Torkom Saraydarian (165 sidor). Det är en bok för de redan invigda, för dem som är förtrogna med Sanat Kumara, Djwhal Khul och de andra "Mästarna" i "Hierarkin". Andra kanske kan läsa den som en visionär, bildmättad diktsvit.

Ananda Tara Shan – en katt bland hermelinerna, eller en verklig Mästare?

En dansk Avatar?

Shamballa och Mästarna återkommer i en bok på lättläst danska, *Hjertets vej* av Asger Lorentsen (Borgen, 166 sidor). Den handlar om en nutida "avatar", en kvinna som föddes i Danmark 1946 men som nu mest bor i Australien och är internationellt verksam. Hon är känd under namnet Ananda Tara Shan och har grundat rörelsen *Shan the Rising Light* med en kyrka *Church of the Sacred Heart of Maitreya* och en yttre organisation, *Right Human Relations*. Alltsammans bygger på den teosofiska traditionen, och förf. beskriver hennes liv och verksamhet som ett redskap för "Hierarkin". Boken är skriven i en sympatiskt lågmäld och ödmjuk ton. Förf. försöker inte övertyga någon, utan konstaterar att det inte är så lätt att inse att någon kan vara en sann Avatar och samtidigt ha kvar vanliga mänskliga egenskaper. Ananda Tara Shan lever tydligen också ett vanligt liv med man och barn. Hon citeras själv från en radiointervju, där hon beskriver hur svårt det varje gång kändes att återgå till vardagslivet efter en "transmission", då hon var "överstrålad" av Herren Maitreya. Så småningom fick hon av sin källa hjälp att klara omställningen.

Nya böcker om Martinus

Mer i den västerländska tanketraditionen står Bo Nymark Andersen, som skriver om *Intuition og etik* (Borgen, 95 sidor). Han diskuterar förhållandet mellan tro, vetande och intuition med exempel mest från Rudolf Steiner och Martinus. Det är en lågmäld, stillsam diskussion, som utmynnar i att "den intuitive erkendelse er ikke et mål i sig selv, den er et redskab for verdensutviklingen".

Litteraturen om Martinus växer stadigt. Jag har tidigare skrivit om den danska utgåvan av Gunner Frederiksen *Lyckan och lidandet*, som nu har kommit på svenska hos Världsbild Förlag (f. d. Hålsans förlag, 165 sidor). Förf. diskuterar det ondas problem i förhållande till teologi, filosofi, psykologi, naturvetenskap och Martinus kosmologi. Boken är relativt lättläst och tillgänglig även för den som inte har läst något om eller av Martinus tidigare. Den kan vara en lämplig första bekantskap med Martinus arbete i en ständigt aktuell fråga: Hur kan Gud tillåta det onda, om han är allsmäktig och kärleksfull?

Ett annat perspektiv på Martinus arbete ger hans medarbetare under många år, Per Bruus-Jensen, i sin nya bok *Livet og det lukkede rum* (Nordisk Impuls, 246 sidor). "Mennesket er et guddommeligt experiment i støv og ånd", sa den danske psalmdiktaren Grundtvig. Per menar att Grundtvig hade mer rätt än han själv anade, och att inte bara människan utan alla levande väsen är delar av detta gudomliga experiment. Det slutna rummet är hela det fysiska universum, som Per ser som en kosmisk livsmode, ur vilken varje levande väsen en gång kommer att födas till en fri andlig tillvaro.

Boken ger en fyllig och mycket personlig översikt över Martinus utvecklingslära, som gäller både för människosläktet som sådant och för varje levande väsen, oavsett vilken fysisk kropp det visar sig i för närvarande. Det är en vacker bok, med många bilder. Förhoppningsvis kommer den på svenska. Den markerar avslutningen på Pers omfångsrika, unikt djuplodande författarskap utifrån Martinus kosmologi. Per hade ju förmånen att under många år få särskild undervisning av Martinus, och behandlar i sina böcker avsnitt av kosmologin som Martinus själv inte hann i detalj utforma i skrift.

Martinus är ju en mystiker i den västerländska tanketraditionen, som levde

sitt liv i stort sett obemärkt, okänd för de flesta. Hans verk börjar nu finna en plats i idéhistorien, till stor del genom böcker av John Engelbrecht (det stora verket *Den intuitive tanke*) och Per Bruus-Jensen. Vid sidan av Martinus egna arbeten tror jag Pers i framtiden kommer att vara de mest väsentliga för den som vill studera denne nutida mystiker.

BUDDHASASANAFÖRLAGET Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas stora meditationstal
40 sidor, ca 20:—

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:—

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:—

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:—

I bokhandeln eller direkt från förlaget

Transdansen är nyckeln

I nummer 2/1990 av Sökaren anmäler Örjan Björkhem min skrift *Bilden på klippan. Vad föreställer egentligen klippmålningarna i södra Afrika?* (Folkens Museum-etnografiska, 1989). Svaret på frågan som ställs i häftets titel är att klippkonsten i huvudsak skildrar bushfolkets upplevelser under transdansen. I bilderna kan vi se hur dansare kommer i trans och förbinder sig med läkekraft och för denna till människor som behöver den. Björkhem frågar: "– varför görs då transdansen? Och varför skulle just den avbildas? Varför är det så viktigt?"

Björkhem kritiserar också "den allmänna klåfingrighet som gör att man postulerar en förklaring trots att man är helt medveten om att vi ännu saknar tillräckliga kunskaper om bushmännens kultur".

Det är helt visst klokt i största allmänhet att påstå att ingen konst helt och hållet förklaras med bara en tolkning, lika väl som man alltid kan säga att kunskapen om ett samhälle är ofullständig. Men i det här fallet är de invändningarna inte särskilt träffande.

Få kulturer är så väl beskrivna som just bushfolkets. Och det märkvärdiga med just deras klippmålningar är att vi med hjälp av studier som gjorts de senaste decennierna nu kan förstå hur bushfolket själva uppfattade konsten för ungefär hundra år sedan, när de fortfarande målade. Nedteckningarna från slutet av 1800-talet innehåller förklaringar som dåtidens etnografer och språkforskare registrerade men bara kunde ana den exakta betydelsen av. Nu är metaforena knäckta. Nu förstår vi att det var transdansen de talade om, när de beskrev innehållet i bilderna på klippväggar och grottväggar.

Läkedansen står i centrum för bushfolkets religiösa liv. Dansarna i trans för andlig energi till sina medmänniskor och bekämpar illasinnade andar – samtidigt som de själva leds i transen av de närvarandes sånger och rytmiska handklappningar. I växelspelet mellan dansare och människor som närvarar vid läkedanserna skapas den andliga kraft, som bär bushfolkets kultur. Själva ser bushfolket läkedansen som ett bidrag de lämnar till världen. De berättar om läkekraften, sakligt och odramatiskt, och de åtar sig att hela sjuka också från grannfolken.

Klippkonsten skildrar alltså det som är särskilt viktigt i bushfolkets religiösa värld. Så långt är det lätt att svara på Örjan Björkhems frågor. Men varför var det viktigt att måla transdansen? Såvitt jag vet har ingen av de tidiga informanterna kommenterat det och då kan vi bara spekulera. Därför diskuterade jag heller inte den frågan i *Bilden på klippan*. Om jag nu skulle säga något om det så blir svaret att jag tror att det finns åtminstone tre skäl.

Målarna var antagligen själva transdansare. Flertalet bushmän idag kan komma i trans och om det var likadant förr så är det rimligt att anta att målarna hade erfarenhet

av att vara i trans. Att måla kan då ha varit ett alternativt sätt att gå in i en annan värld. Ett andra skäl kan ha varit att förmedla transupplevelserna till de som ännu inte delade dessa. Idag i Kalahari hjälper och leder erfarna transdansare de som ännu inte vågat ta steget över i ett annat medvetandestånd. Kanske var målningarna ett hjälpmedel i den processen? Kanske ingick de också i ceremonier som har samband med läkedanserna? Bilderna är nämligen ofta målade ovanpå varandra och det kan tyda på att man kom tillbaka till samma ställe för att måla bilderna på nytt och på nytt.

Örjan Björkhem skriver generöst att jag framlägger en egen teori om vad klippkonsten föreställer. Riktigt så flott är det inte utan det är snarare fråga om en sammanfattning av den diskussion som förts på senare år bland fackantropologer. (En bibliografi finns med i skriften.) Men framför allt är det bushfolkets egen beskrivning av bilderna som återges i *Bilden på klippan*, även om vi alltså först de senaste decennierna skaffat oss redskapen att förstå vad de faktiskt berättade för drygt hundra år sedan.

Wilhelm Östberg

FOTNOT. Skriften *Bilden på Klippan* kan beställas från Folkens Museum-etnografiska genom att man sätter in 25:- + 5:- porto på museets postgiro 76 14 15-9.

"SUNRISE"

är en Engelskspråkig tidskrift från
TEOSOFISKA SAMFUNDET —
PASADENA

Pris 60:- för 6 nr/år. Skriv gärna och begär ett gratis ex. till Anne Eek, Eriksbergsgatan 18, 114 30 Stockholm.

— bokhandeln med böcker om personlighetsutveckling, filosofi, religion, astrologi, terapi, meditation m m.

Öppettider
Vardagar 14.30—18
Lördagar 10—13

Västergatan 8,
352 30 VÄXJÖ
Tel 0470/237 37

Människan och framtiden

Detta är, tycker jag, årets bok 1989: *Vi och vår jord*, en redigerad utgåva av alla de tal som the Right Livelihood Award-pristagarna hållit 1980–1988 i samband med prisutdelningen. Det är en volym på 355 sidor från förlaget Energica i Orsa. Foton, tagna av Per Frisk, på alla pristagarna finns. Översättning från engelskan har gjorts av Willy Pfändtner.

Är det några människor som är beundransvärda i en självisk värld, så är det de som får The Right Livelihood Award. De tar itu med en eländig verklighet för människors skull, jobbar med hoten mot vår existens. De har kunskaper, insikter och moraliskt mod att verka uppbyggande mot destruktiva krafter. Bland pristagarna finns – för att bara nämna några – Inge Kemp Genefke och Internationella Forsknings- och Rehabiliteringscentret för tortyroffer i Danmark, där man tar hand om tortyrens offer för att rehabilitera dem, Winifreda Estanero-Geonzon och organisationen Free Lava, som arbetar för fångarnas rättigheter på Filippinerna, Bill Mollison, som utvecklat och spritt kännedom om tekniker för ett förnuftigt och hållbart jordbruk, s. k. permakultur, Pat Mooney och Cary Fowler, som arbetar för att bevara en genetisk mångfald inom jordbruket, José Lutzenberger och den brasilianska miljörelsen, som arbetar för de livsviktiga regnskogarna i Brasilien, Wangari Maathai och gröna bältet-rörelsen i Kenya, som bedriver en trädplanteringsverksamhet, Theo van Boven, som varit chef för kommissionen för mänskliga rättigheter inom FN, fredsforskaren Johan Galtung och framtidsforskaren Robert Jungk.

Kanske saknar man bland pristagarna kristna grupper, som gör värdefulla insatser för medmänniskor, samt uppfinnare.

SM

Den stora utmaning som världen står inför är att skapa en situation som ger människorna en känsla av större trygghet, värde, förmåga och ansvar.

Amory och Hunter Lovins

Idag måste vi således leva med risken att världen kan komma att förintas av människohänder. Visionen av vår arts plötsliga och slutgiltiga slut har tyvärr blivit realistisk.

Robert Jungk

Vi vill, för det första, fastslå att vi människor inte kan skylla hungern på naturen. Matproduktionen har ökat snabbare än befolkningsökningen och världen har idag ett överskott av mat vilket lett till pressade priser.

Frances Moore Lappé

Ur "Vi och vår jord".

Ur Bokrevy nr 1, 1990

Bokrecensioner återgivna med tillåtelse av tidskriften Bokrevy, Bibliotekstjänst, Box 1706, 221 01 Lund.

I vetenskapens utmarker. Oförklarliga fenomen hos människor och i naturen. Red. av Peter Brookesmith. Bokorama (det oförklarliga). Övers. fr. eng. av Björn Olson. 94 s. Ill.

Liksom de tidigare böckerna i serien är denna mycket rikt illustrerad, mest med färgbilder. Bilderna är belysande och ofta intressanta. Kapitlen, ursprungligen tidskriftsartiklar av olika författare, behandlar denna gång mest fenomen och upplevelser med anknytning till sjukdom och helande, men några artiklar tar upp djurs flyttningar, känsloliv och intelligens. I övrigt behandlas numera accepterade behandlingsmetoder som hypnos och akupunktur samt alternativa metoder för sjukdomsbot. Dessutom diskuteras kontroversiella fenomen som psykiskt helande och biorytmer, och spektakulära företeelser som masshysteri och "psykisk kirurgi". Författarna strävar att föra en saklig diskussion kring sina ämnen, och diskuterar tänkbara förklaringar. Boken har inget vetenskapligt värde och inte heller sådana anspråk, utan ger en populär, lättläst framställning om fenomen som tills vidare inte är vetenskapligt klarlagda.

Nils-Olof Jacobson

Cox, Gill. Dina bästa sidor. Hur du kan hitta det bästa hos dig själv och utveckla dina möjligheter. Av Gill Cox och Sheila Dainow. ICA. Övers. fr. eng. av Ulla Danielsson. Orig:s titel: Making the most of yourself. 180 s.

Detta är en av många böcker i vardagspsykologi, där man får lära sig att hjälpa sig själv och ta ansvar för sin egen situation för att så långt som möjligt enligt författaren bli en lycklig personlighet. Boken innehåller kapitel med rubriker som "Ta ansvar för ditt liv", "Sjåll inte ifrån dig", "Fatta egna beslut", "Konsten att säga ifrån", "Vassa armbågarna" etc. Varje kapitel innehåller ett antal övningar och även typexempel. Författarnas metod är att plocka fram olika problem/ovanor för att sedan bryta ner dessa i mer lätthanterliga delar som läsaarna kan arbeta med. Metoden är enkel men effektiv, det krävs dock att läsaren är aktiv. Boken tillför kanske inte något nytt till genren. Författarna är medvetna om att det är en sak att veta om sina problem, att göra något åt dem en helt annan sak. Boken, som är lättläst och lättförståelig, riktar sig till de flesta som är intresserade av ämnet.

Pekka Kataja

MacLaine, Shirley. Resan inåt. En guidebok till inre förvandling. A&W. 291 s.

Shirley MacLaine framstår i sina självbiografiska böcker allt mer som en av de mest kända förespråkarna för det tänkande som brukar betecknas med "New Age". Bokens bakgrund är det år av seminarier hon hållit i USA om inre förvandling. Mycket handlar

om hennes egna tankar och känslor i möten med människor, i arbetet och som "andlig" lärare. Hon försöker att tillämpa sin livssyn, som bl. a. bygger på positivt tänkande, att människan är ett andligt väsen och att allt som inträffar har en mening för att vi skall växa som människor. Även praktisk information om kroppens kraftcentra, meditationstekniker, kristaller som psykiska hjälpmedel m. m. ingår. Framställningen är personlig, rapp och engagerad, provocerande för materialisten, men underhållande och spännande för de flesta.

Stefan Heinstdet

Hälsa som livsmening. Red. av Sten M. Philipson och Nils Uddenberg. NoK. 184 s. Litt.

Den här boken ligger rätt i tiden och speglar på ett förträffligt sätt åttiotalets pysslande med den egna kroppen och själen: jaget. I stället för sextiotalets kollektivism har vi nu fått Hälsa som livsmening. Frågan belyses och fördjupas av bidragsgivarna till antologin alltifrån kommentarer till riktiga kostvanor och joggning till frågor om liv och död och betydelsen av att leva längre. Det här är en viktig och vettig bok som rapporterar om vad folk värderar mest, som ger idéhistoriska aspekter på hälsa, som tar upp kristna perspektiv på liv och död, och – som helhet – ger substans och djupdimension åt begrepp som "hälsa", "livsåskådning" och "livets mening". Det är en utmärkt trendbeskrivning av många svensks nuvarande livskvalitet och livsmål.

Per-Åke Walton

Kastebrink, Sven-Erik. Homeopati till husbehov. ICA. 106 s. Reg.

Förf., som är homeopat och fysioterapeut och dessutom lärare i dessa ämnen, hör till dem som fått sin övertygelse genom egen erfarenhet av långvarig sjukdom. Han skriver lättläst och mycket överskådligt om homeopatins grunder, historik och verknings-sätt, med praktiska rekommendationer för

de vanligaste krämporna. Hans erfarenhet genomströmmar boken med en fin blandning av kraft och ödmjukhet, som i avsnittet om potensiering (=utspädningsgrad) och förstförsämring (=kroppslig reaktion på den homeopatiska medicinen) visar hans tydliga urskillningsförmåga. I sina klara anvisningar är förf. noga med att hänvisa till läkare vid svårare sjukdomar som t. ex. astma, diskbräck, kroniska prostatasbesvär osv., vilket gör boken seriös och ansvarsfull. Det gör också boken lämplig för sitt syfte, vilket understryks av att han i sina praktikfallbeskrivningar ej namnger de använda medlen. Förf. förmår övertygande att med ett flytande, pedagogiskt språk ge folkmedicinen tillbaka till folket.

Ole Pullar Saxe

Chopra, Deepak. Förbättra din hälsa med meditation. Norstedt. Övers. fr. eng. av Inge R. L. Larsson. 237 s.

Både titel och innehållsförteckning inger farhågor om att det handlar om "vägen till lycka och hälsa" på ett naivt och ytligt plan. Dessbättre finns här i stället en ganska balanserad genomgång av orsakerna till och yttringarna av de stora sjukdomsgrupperna som drabbar i-världens befolkningar. Bokens huvudtema ligger sedan på vad vi, framför allt på det mentala planet, kan göra för att må bättre. Även om förf. formulerar en del ganska speciella åsikter och delvis försöker verifiera dessa via anekdoter så framstår det mesta som synnerligen vettigt och genomtänkt, ibland kanske t. o. m. vist. Det hela mynnar ut i rekommendationen att meditera för att nå de förändringar som behövs för att uppnå och vidmakthålla hälsa och välbefinnande – här ljuger bokens baksidestext, för någon meditationsteknik lärs definitivt inte ut. För den som är öppen för möjligheten att sinnet kan påverka kroppen är detta inspirerande och stimulerande läsning som kan öppna nya perspektiv. Tyvärr saknas såväl register som litteraturhänvisningar.

Gunnar Skagerberg

Det finns något bortom bergen...

"Vi tror att Gud är Kärlek och Makt och Sanning och Ljus... att alla hans barn en dag skall nå hans fotapall, hur långt på vilsna vägar de än må vandra..."

Upplev denna ljusa trosbekännelse i vår mässa söndagar kl 11.00 eller deltag i zenmeditation varannan torsdag kl 18.30.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Flottbrovägen 5, St Essingen, Stockholm
Tel 08-56 26 65

Församlingar finns också i Avesta 0226-517 30, Glimåkra 044-431 90, Göteborg 031-29 13 06, Lund 046-552 70, Norrköping 011-16 10 81 och Västerås 021-33 34 70.

En intressant tidskrift!

Sökaren är en mycket intressant tidskrift – för dem den görs (passar) för. (Och, naturligtvis, inte lika intressant för dem som inte tillhör dess naturliga målgrupp.)

Sökaren görs för människor med en viss intresseprofil, när det gäller livssynsfrågor, och en viss attityd. Den fylls med innehåll som dess redaktör (jag) tycker är intressant, starkt och viktigt. Ju mer en läsaers hållning och intressen avviker från mina, desto mindre uppskattar han nog tidskriften.

Några, som prövar Sökaren, vänder sig sedan till andra informationskällor, som passar just dem bättre. Det gör de rätt i.

Tycker man inte att debatten om "regressioner till tidigare liv" är intressant, då tillhör man kanske inte de personer som Sökaren är god läsning för.

Tycker man att inläggen om rationellt tänkande är tunga att läsa, då hör

man kanske inte till denna tidskrifts naturliga målgrupp.

Tycker man att Birgit Cars framställning om privatreligiositet, Mona Sundquists artikel om Odd Engströms inre resa och Birgitta Manners reportage om Ralph Lundsten har föga intresse, då passar troligen annan läsning bättre än Sökaren.

Uppskattar man inte kritiska och avslöjande artiklar som "Den hundra apan" och "Psykisk astronomi", då kommer man reta upp sig på en hel del av det som står i Sökaren.

Men tycker man att Anna Bornsteins "Möte med Paul Brunton", Örjan Björkhems "Kristalltelevision", Erik Dammans "Intuitiv arkeologi" och Jerome Clarks "reflexioner om UFO-fall" är intressant läsning, då tillhör man nog de människor som Sökaren görs för.

SM

SÖKAREN

Oberoende tidskrift för livssynsfrågor.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Sven Magnusson

Adress: Östra Kanalgatan 18,
65220 Karlstad

Telefon: 054-11 16 89

Prenumerationspris:
Helår (8 nr) 195:-
Halvår 105:-

Postgiro: 70 60 47-8

Bankgiro: 372-8128

Annonspriiser: (moms tillkommer):
Helsida 1.300:-, halvsida 750:-
småannonser 25:- per spalt-cm, men
minst 75:-

Wallin & Dalholm Boktr AB,
Lund 1990
ISSN 0038-0504

INNEHÅLL

Birgitta Manners Stålhammar:

Ralph Lundsten, en själens
äventyrare 2

Ingalill Eriksson:

New age kommer 5

Sanningssökandets metod 6

Tidskrifter 10

Hans Brattberg:

Erik sover gott i pyramiden 12

Catarina Gisby:

Andy Schneider, livslärare 14

Clas Svahn:

Kontakt med utomjordingar 16

Kristina Bryngel:

Dikter 15

Jan Erik Sigdell:

Kätterska tankar om regressioner
samt några övertygande fall 22

Robert Steiner:

Direktsändning i TV testar
psykiska krafter 26

Rolf Ahlén:

Are Waerlands världsbild 28

Tummen ner för Sökaren! 32

Håkan Blomqvist:

Svar till Dan Landgré angående
mystiska upplevelser 34

Nils-Olof Jacobson:

Böcker om livet 36

Brev 38

Recension 38

Bokrevy 39